

Møteinnkalling

Utvalg: **Fakultetsstyret for Det helsevitenskapelige fakultet**
Møtested: Aorta, MH2 L12.346, Tromsø
Møtedato: 30.10.2023
Tidspunkt: 09:00-13.00

Eventuelt forfall må meldes snarest på tlf. 77 64 6 01 eller epost ashild.strommesen@uit.no
Vararepresentanter møter etter nærmere beskjed.

Saksliste

<i>Saksnr</i>	<i>Tittel/beskrivelse</i>	<i>U.off.</i>	<i>Arkivref.</i>
FS 21/23	Godkjenning av møteinnkalling og saksliste		
OS 17/23	Årsrapport fra studentombudet for studieårene 2021/2022 og 2022/2023		2023/61174
FS 22/23	Møtereferat fra fakultetsstyremøte 27. september 2023		2022/261
OS 18/23	Muntlig orientering ved dekan Gunbjørg Svineng		
OS 19/23	Orientering om høringsinnspill fra Helsefak på fornyelse av studie- og emneporteføljen		2022/10939
OS 20/23	Læringsmiljøutvalgets årsrapport for studieåret 2022/2023		2023/61177
OS 21/23	Orientering om innspill fra UiT Norges arktiske universitet til "Utredning av en mer samlet organisering av forsknings- og kompetansesentrene utenfor spesialisthelsetjensten"		2023/7253
FS 23/23	Møteplan for 2024 for fakultetsstyret ved Helsefak		2022/261
FS 24/23	Ansettelse i stilling som instituttleder (åremål) ved Institutt for vernepleie (IVP)		2023/3574

FS 21/23 Godkjenning av møteinnkalling og saksliste /

ORIENTERINGSSAK

Til:	Møtedato:	Sak:
Fakultetsstyret for Det helsevitenskapelige fakultet	30.10.2023	17/23

Årsrapport fra studentombudet for studieårene 2021/2022 og 2022/2023

Fakultetene er anmodet om å følge opp studentombudets årsrapport for 2021/2022 og 2022/2023 etter orienteringen til Universitetsstyret den 27. september 2023. Saken legges derfor frem for fakultetsstyret til orientering.

Årsrapporten er skrevet i henhold til studentombudets mandat og rapporten er offentlig. Årsrapporten fremlegges fakultetsstyret som orienteringssak og er ment å gi fakultetet en oversikt over studentombudets virksomhet. Siden studentombudet ikke var tilgjengelig over en lengre periode i studieåret 2022, inneholder innværende rapport oversikt for begge studieår.

På bakgrunn av den saksmengden som rapporten bygger på, ønsker studentombudet å belyse tre utvalgte tema, herunder (i) studenters krav til tilgang på et studentombud, (ii) studenters medvirkning i kvalitetssikring av utdanningene og (iii) studenters rettssikkerhet i praksis. Temaene er nærmere beskrevet i rapportens kapittel 3.

Studentombud Torill Varberg vil være til stede digitalt under fakultetsstyremøtet og vil etter sin orientering svare på spørsmål fra fakultetsstyret.

Gunbjørg Svineng
dekan

Dokumentet er elektronisk godkjent og krever ikke signatur

Vedlegg

1 Årsrapport for studieårene 2021/2022 og 2022/2023 fra studentombudet ved UiT

Saksansvarlig: Heidi Adolfsen
Saksbehandler: Åshild Strømmesen

Årsrapport for 2021/2022 og 2022/2023

Studentombud Torill Varberg

Studentombudet

INNHold

INNHold.....	1
FORORD FRA STUDENTOMBUDET	2
1. OM STUDENTOMBUDET VED UIT NORGES ARKTISKE UNIVERSITET	3
2. SAKER.....	4
2.1. Generelt om saksomfanget i perioden.....	4
2.2. Saker fordelt på fakultet	5
2.3. Saker fordelt på saksområder	6
3. UTVALGTE EMNER MED INNSPILL TIL UNIVERSITETET	9
3.1 Studentenes krav til tilgang til et studentombud.....	10
3.2 Studentenes medvirkning til kvalitetssikring av utdanningene	10
3.3 Studentenes rettssikkerhet i praksis.....	11
Vedlegg 1	12
Vedlegg 2.....	13

FORORD FRA STUDENTOMBUDET

Rapporten er skrevet i henhold til studentombudets mandat og er offentlig. Årsrapporten fremlegges universitetsstyret som orienteringssak og er ment å gi en oversikt over studentombudets virksomhet.¹

Etter ønske fra ledelsen legges årsrapporten frem for styret på begynnelsen av høstsemesteret. Av hensyn til tidspunktet for orientering rapporteres det per studieår, noe som medfører at denne rapporten inneholder en oversikt over saker for studieåret 2021/2022 og 2022/2023.

Siden studentombudet ikke var tilgjengelig over en lengre periode i studieåret 2022, inneholder innværende rapport oversikt for begge studieår. Dette medfører at samlet statistikk over registrerte saker per fakultet og saker fordelt på saksområder legges helhetlig frem, se kapittel 2. Som vanlig vil studentombudet benytte statistikken og sakenes art til å påpeke eventuelle svakheter i system, og på den måten bidra med kvalitetssikring og ivaretagelse av studentenes rettigheter. I den forbindelse påpekes det at perioden har vært preget av svakheter ved studentombudsordningen, men også pandemiens etterdønninger, og det fremlagte materialet må derfor leses med omhu.

På bakgrunn av den saksmengden som rapporten bygger på, ønsker studentombudet å belyse tre utvalgte tema, se kapittel 3. Det siste års utfordringer har gjort det vanskelig å påpeke de større prinsipielle problemstillingene, blant annet fordi det er mange saker og henvendelser fra noen få utdanninger. Likevel håper undertegnede at rektor påser at denne rapport følges opp i organisasjonen og at relevante tiltak iverksettes der det er nødvendig. Studentombudet bidrar gjerne i denne prosessen der det ansees hensiktsmessig.

Tromsø, august 2023

Torill Varberg

Studentombud ved UiT Norges arktiske universitet

¹ Mandat for Studentombudet ved UiT, punkt 4.

1. OM STUDENTOMBUDET VED UiT NORGES ARKTISKE UNIVERSITET

UiT Norges arktiske universitet vedtok å opprette ordningen med studentombud fra og med høsten 2015, og studentene har hatt tilgang til et studentombud i åtte år.

Studentombudet skal bidra til å trygge rettssikkerheten til studentene ved institusjonen.²

Den 1. august 2019 ble ordningen lovfestet i [universitets- og høyskoleloven § 4-17](#), hvor styret pålegges å sørge for at alle studenter har tilgang til et studentombud. Hovedformålet med studentombudet er å sikre at studentenes rettigheter blir ivaretatt. Dette gjøres fortrinnsvis ved at studentombudet gir studenter råd og hjelp i saker knyttet til deres studiesituasjon. Videre påser ombudet at saker som omhandler studenter blir rettmessig behandlet og søker å løse disse hensiktsmessig og effektivt på lavest mulig nivå i organisasjonen innenfor det til enhver tid gjeldende regelverk.

Studentombudet skal gi studenter råd og bistand i saker knyttet til deres studiesituasjon og bidra til at sakene får en forsvarlig og korrekt behandling av institusjonen.³

Studentombudet er en uavhengig instans med eget mandat, se vedlegg 2 ([sak S 4/21](#)). Uavhengigheten medfører at ombudet ikke kan instrueres i sitt virke, jfr. uhl § 4-17 (2) annet punktum. Organisatorisk er derfor studentombudet plassert sammen med personvernombudet under universitetsledelsens stabsdirektør.

Studentombudet er videre en nøytral instans. Dette medfører at ombudet ikke tar side i en sak eller representerer enkeltstudenter overfor universitetet. Studentombudet har heller ikke myndighet til å avgjøre saker, og er ikke en klage- eller ankeinstans for saker som er behandlet og avgjort av andre enheter eller beslutningsorganer ved UiT.

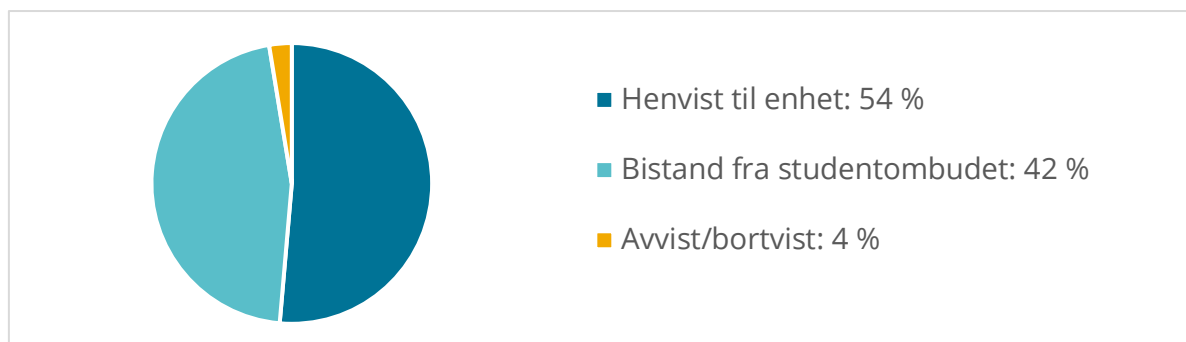
² Mandat for studentombudet ved UiT nr 2.

³ Mandat for studentombudet ved UiT nr 3 første ledd.

2. SAKER

2.1. Generelt om saksomfanget i perioden

I perioden fra 1. juli 2021 til 31. juni 2023 registrerte studentombudet 1012 henvendelser. Av disse fikk 427 henvendelser bistand og/eller oppfølging av studentombudet, og omtales derfor i det følgende som saker. Av de resterende 555 ble 548 henvist til andre enheter ved UiT, mens 37 henvendelser ble avvist/bortvist.

Figur 1 Innkomne henvendelser i rapporteringsperioden

Som figuren viser, ble 54 % av alle studenter som tok kontakt med studentombudet henvist til andre enheter ved universitetet. Sammenlignet med forrige rapporteringsperiode kan dette synes som en nedgang; i studieåret 20/21 ble 57 % henvist. Men av disse utgjorde 4 av 5 koronaspesifikke problemstillinger, noe som ikke er tilfelle for de fremlagte tall, som dermed viser en større økning fra tidligere år. Flere av henvisningene skyldtes at henvendelsen falt inn under informasjons- og veiledningsplikten til universitetet. Men i all hovedsak skyldes det økende antall henvisninger at studentombudet ikke var tilgjengelig over en lengre periode. Det vil knyttes noen kommentarer til dette i [kapittel 3.1](#).

Hva angår sakenes kompleksitet ligger de på tilsvarende nivå som tidligere år, men det er registrert flere saker enn tidligere hvor det av hensyn til sakens art og studentens behov har vært nødvendig med tettere oppfølging. Som for tidligere år fremkommer det at studentene ofte har forsøkt å løse saken sin selv, men både saksbehandlingsfeil og/eller uklar/manglende informasjon kan være årsaker til at studentene ikke klarer å håndtere situasjonen sin uten veiledning.

I figur 2 er det forsøkt å illustrere utfallet av de innkomne sakene. Tallmaterialet er ikke helt korrekt på grunn av den forenklete fremstillingen, for eksempel kan det i en skikkethetssak være feil i den løpende vurderingen og i prosessen hvor det meldes tvil, mens det under den særskilte vurderingen bare er behov for en bistandsperson som studenten kan diskutere saken med. Poenget med figuren er å vise at det i over halvparten av sakene ikke foreligger feil/feil som studentene ikke kan håndtere på egen

hånd. Og i de fleste tilfellene hvor studentombudet må kontakte enhetene, løser saken seg raskt og effektivt, mens det i noen tilfeller ender opp med en formell klage fra studentene.

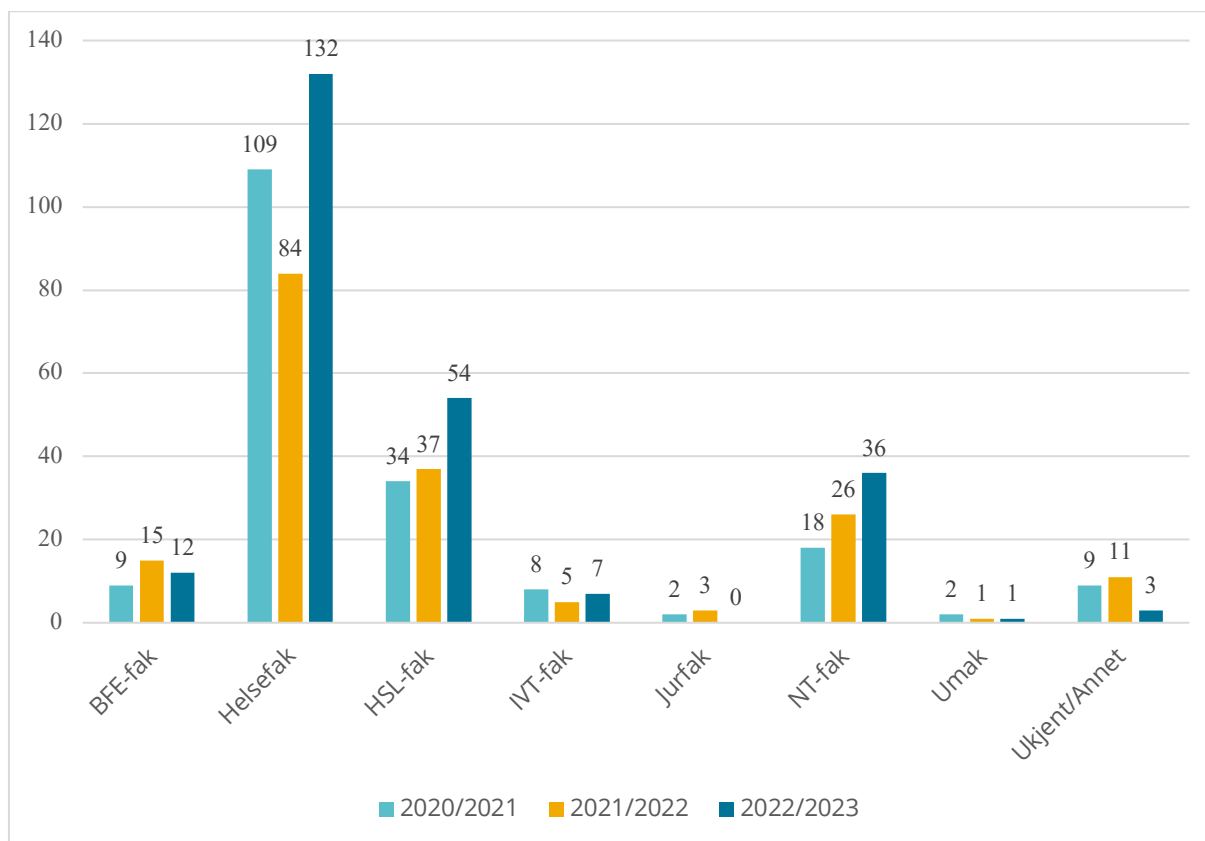
Figur 2 Utfall av saker i rapporteringsperioden. Tidligere periode i parentes.

2.2. Saker fordelt på fakultet

I 2019 ble det registrert saker fra studenter ved alle fakulteter i perioden, men ikke fra alle institutter. Det er enkelte institutter som har så få henvendelser at studentombudet ikke finner det nødvendig å adressere disse i rapporten. Det påpekes også at de mer komplekse sakene synes å være enkelttilfeller og dermed ikke hensiktsmessig å informere styret om. Derimot vil de enhetene som skiller seg særskilt ut bli kommentert underveis.

Det er ikke noen forutsetning for å få bistand av studentombudet at studentene opplyser om faglig tilhørighet, med mindre det på grunn av sakens art ikke lar seg gjøre å bistå i en sak med anonymisert fakultetstilhørighet. Likevel bemerkes det at de fleste PhD-studenter ikke ønsker å få sin faglige tilknytning tilkjennegjort i årsrapporten, så ombudet har valgt å respektere dette av hensyn til den begrensede saksmengden.

De fleste henvendelsene kommer fra de store enhetene hvor både studenter, tillitsvalgte og ansatte kjenner til studentombudsordningen. Men som statistikken viser, har de fleste sakene tilhørighet ved Det helsevitenskapelige fakultet. Studentombudet mener den statistiske fremstillingen for tilhørighet kan synes misvisende når det gjelder kritikkverdige forhold; med flest antall studenter spredt over store geografiske områder og med komplekse utdanninger som av hensyn til praktisk undervisning og praksis er særlig sårbare, er det naturlig at mange saker kommer herfra. I tillegg opplyser mange studentene fra helsefak at de ble tipset av ansatte og studenttillitsvalgte om å ta kontakt med studentombudet, så fakultetet har god kjennskap til studentombudsordningen.

Figur 3 Antall henvendelser fordelt på fakultet

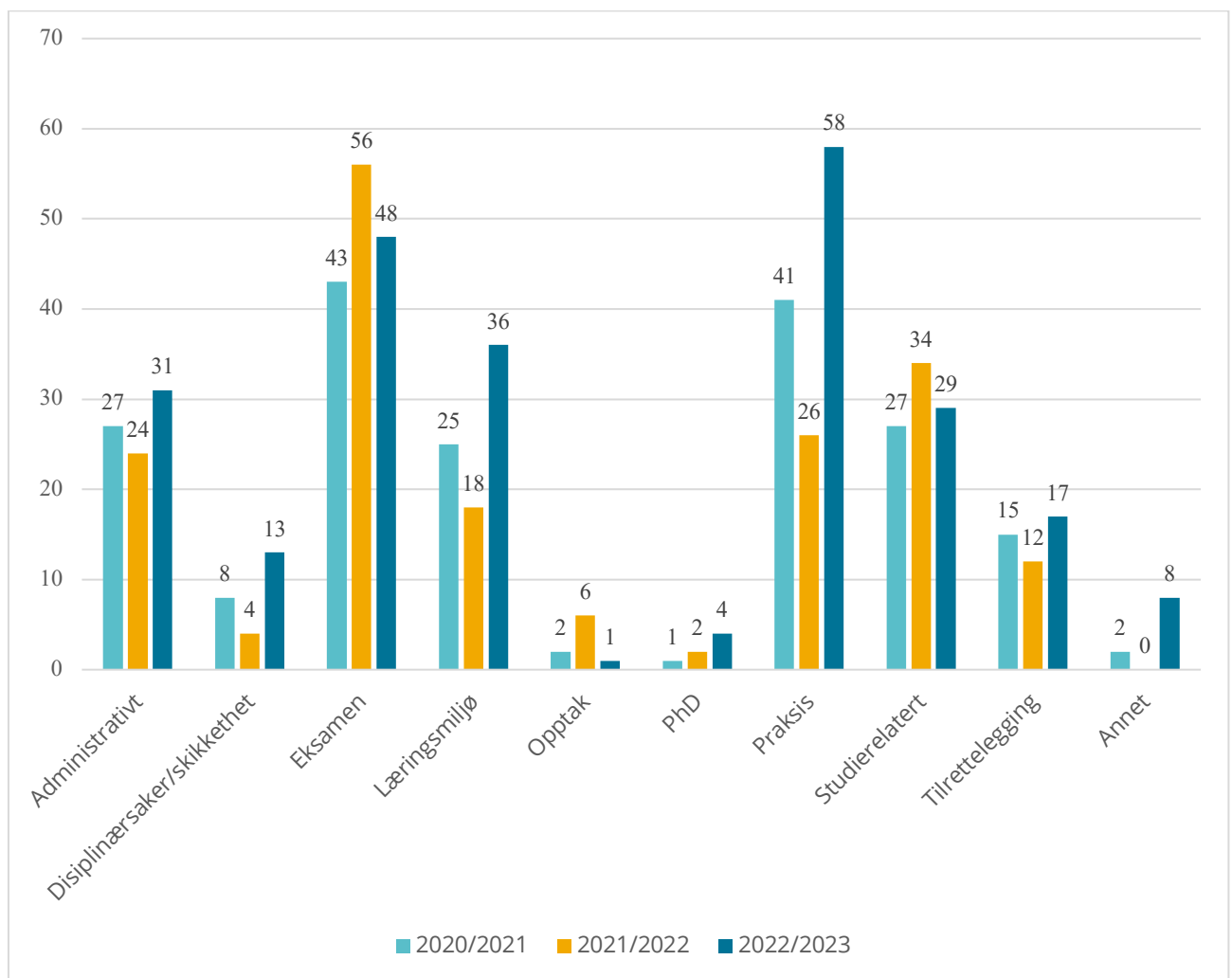
2.3. Saker fordelt på saksområder

Studentombudet har sortert sakene inn i 10 kategorier.⁴ De fleste sakene faller inn under en enkelt kategori, mens andre saker er mer komplekse og kunne vært plassert flere steder. Dette illustreres ved en ikke uvanlig case, som de fleste studentombud nasjonalt kunne brukt som eksempel;

Studenten var i sin siste praksisperiode som varte i 10 uker. Praksisperioden krevde tett samarbeid og dialog med veileder. Tidlig i perioden ble studenten skeptisk til veileder, som hen mente var flørtete og litt pågående. Det skjedde ofte at student og veileder måtte forflytte seg, så det gikk en del tid med i bil. Under bilturene ble samtalemer mer og mer personlig, og etter noen uker ble det også foretatt personlige stopp (veileder hentet noe hjemme, stakk innom butikken, kjøpte lunsj, foretok andre ærend). Etter en måneds tid oppstår en situasjon på pauserommet, hvor veileder stiller seg bak studenten og masserer skuldrene hans «etter en tung dag på jobb». Studenten forsøker å krympe seg sammen og med det hinte om at veileder skal slutte, men veileder blir stående noen minutter til og prater med studenten og andre kollegaer. Etter

⁴ Oversikt over kategoriene finnes i vedlegg 1.

denne hendelsen blir studenten mer avvisende i sin væremåte; unngår blikkontakt, svarer kort på spørsmål, deltar bare i samtaler med rent faglig innhold, finner på unnskyldninger for å slippe unna lunsjpause med bare veileder, og forsøker ha et høflig men avvisende kroppsspråk når det er bare de to. Etter 7 uker får studenten varsel om fare for ikke bestått praksis, med hovedbegrunnelse om at hen er lite samarbeidsvillig og veiledningsbar, og mangler faglig progresjon og enkelte personlige egenskaper, som skal til for å jobbe i yrket.

Figur 4: Antall saker fordelt på saksområder.

Det knyttes følgende kommentarer til de enkelte saksområdene:

Saksområde	Følgene observasjoner er gjort innenfor de ulike saksområdene
Administrativt 55 saker i rapporteringsperioden	For rapporteringsperioden gjaldt sakene i all hovedsak endring av eller manglende dato for obligatorisk aktivitet, diverse frister og timeplan for undervisning.
Disiplinærsaker /skikkethet 17 saker i rapporteringsperioden	<ul style="list-style-type: none"> - 5 av 17 saker omhandlet fusk. - 12 av 17 saker omhandlet skikkethet, hvor flertallet gjaldt situasjoner hvor tvil om studentens skikkethet oppsto og selve prosessen på instituttnivå frem mot tvilsmelding eller avslutning av sak. - I sakene hvor studentene er under særskilt skikkethetsvurdering kobles studentombudet inn der studentene har behov for å snakke med en nøytral instans i prosessen. - I henhold til skikkethetsforskriften er formålet med denne helhetlige egnethetsvurderingen å beskytte sårbare brukergrupper, ikke å straffe studenten (her kan nevnes tillitsvalgte studenter og studenter med særskilte behov). - Som for tidligere år er det registrert tilfeller hvor ansatte synes usikker på skikkethetsforskriften og gangen i saksbehandlingen ved særskilt tvilsmelding. - Som for tidligere år er det registrert tilfeller hvor ansatte synes å være usikker på tvil om studentens skikkethet og behovet for tilrettelegging.
Eksamen 104 saker i rapporteringsperioden	<ul style="list-style-type: none"> - Det foreligger fortsatt tilfeller hvor klagesensuren ikke håndteres korrekt, jf. uhl § 5-3 (6) og egen studie- og eksamensforskriften § 43 (6). - Det er registrert tre saker hvor studenter ble nektet individuell klagerett på gruppeeksamen, jf. uhl § 5-3 (4) - 24 saker omhandlet usikkerhet rundt obligatoriske arbeidskrav som gir rett til eksamen.
Læringsmiljø 54 saker i rapporteringsperioden	<ul style="list-style-type: none"> - 39 av 54 saker omhandlet psykososialt læringsmiljø. - 32 av 39 saker var varslings saker som omhandlet mobbing og/eller trakassering, både mellom studenter og mellom student og ansatt. 19 av disse igjen gjaldt varsel mot veiledere ute i praksis. - Studentene melder det er vanskelig å forstå varslingsrutinene, og studentombudet savner informasjon for studenter som ønsker å varsle om kritikkverdige forhold når de er ute i praksis. - Studentombudet er fortsatt tilgjengelig som konfidensiell varslingskanal.

Saksområde	Følgene observasjoner er gjort innenfor de ulike saksområdene
Praksis 84 saker i rapporteringsperioden	<p>Vanlige problemstillinger som omhandler praksis:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Om studenten får tilstrekkelig veiledning. - I 58 av 70 saker i rapporteringsperioden melder studentene at de opplever dårlig kommunikasjon og usikkerhet rundt samarbeid med veileder.
Studierelatert 63 saker i rapporteringsperioden	<ul style="list-style-type: none"> - 52 av 63 saker i rapporteringsperioden omhandlet klage på studiekvaliteten og manglende system for tilbakemelding, se kapittel 3.2
Tilrettelegging 29 saker i rapporteringsperioden	<ul style="list-style-type: none"> - Som for tidligere år ble det i samtlige saker fra rapporteringsperioden stilt spørsmål om universitetet foretar en individuell vurdering av studentenes behov for tilrettelegging. - Manglende informasjon om mulig tilrettelegging og søknadsprosess. - Manglende begrunnelse og klageadgang i avslag på tilrettelegging. - Avslag som ikke har vært tilstrekkelig godt vurdert/mangel på individuell vurdering. - Fortsatt henvisning til lokale reglement for særplass og særordning i praksis.

3. UTVALGTE EMNER MED INNSPILL TIL UNIVERSITETET

Som saksmengden viser er det et lite antall studenter som er i kontakt med studentombudet hvert år. I de fleste henvendelsene finner ikke studentombudet brudd på regelverk eller andre kritikkverdige forhold. Men basert på de sakene som danner grunnlaget for studentombudets årsrapport trekkes det alltid frem områder hvor studentombudet ser at det foreligger forbedringspotensialer.

Tidligere har følgende tema blitt kommentert; regler for saksbehandling og god forvaltningsskikk som midlertidig svar og krav til begrunnelse, vilkår for å gå opp til eksamen som praksis, arbeidskrav og annen obligatorisk aktivitet, læringsmiljø og varslingsrutiner, praksis og tilrettelegging. Det har ikke vært en nedgang i disse sakskategoriene i perioden, men for innværende rapport ønskes det å trekkes frem tre områder som studentombudet til nå ikke har adressert.

3.1 Studentenes krav til tilgang til et studentombud

I løpet av rapporteringsperioden var studentombudet i lengre perioder helt/delvis utilgjengelig. Dette medførte at svært mange studenter ikke fikk svar på sine henvendelser og derfor ikke fikk den bistanden de har krav på. I henhold til uhl § 4-17 (1) skal styret sørge for at «alle studenter har tilgang til et studentombud». Denne tilgangen er ikke tilstrekkelig dersom studentene i praksis (ikke fysisk) har problemer med å få kontakt med ombudet enten fordi det har et ansvar for et for stort antall studenter eller fordi det av andre grunner er vanskelig å komme i kontakt.⁵

Selv om problemstillingen har vært løftet opp tidligere, har den aldri vært aktuell før nå. Og med bakgrunn i tilbakemeldinger og hendelser i perioden hvor studentombudet ikke var tilgjengelig, anbefales det å fastsette en aktuell løsning for hvordan studentenes rett skal overholdes dersom tilsvarende situasjon oppstår igjen.

3.2 Studentenes medvirkning til kvalitetssikring av utdanningene

I henhold til [uhl § 4-3 \(4\)](#) er læringsmiljøet «de forholdene som virker inn på studentenes muligheter til å tilegne seg kunnskap, og som er av betydning for studentenes fysiske og psykososiale helse. I et helhetlig læringsmiljø inngår fysiske, digitale, organisatoriske, pedagogiske og psykososiale forhold...». Det organisatoriske læringsmiljøet handler blant annet om hvordan utdanningene er organisert og organiseringen av arbeidet med læringmiljø. På UiT sine egne nettsider står følgende;

Det organisatoriske læringsmiljøet inkluderer alt som har med selve organiseringen av studiene å gjøre. Viktige faktorer her er tilrettelegging av undervisning og læringsmiljø, fordeling og ledelse av arbeidet, informasjonsflyt og systemer for medvirkning og tilbakemelding fra studentene. Læringsmiljøutvalgets arbeid og UiTs kvalitetssystem for utdanning inngår også i det organisatoriske læringsmiljøet.⁶

Studentombudet har siden 2015 vært engasjert i og deltatt på opplæring av kulltillitsvalgte studenter. Dette arbeidet har vært ulikt organisert på de ulike fakultetene, blant annet organisering fra instituttnivå, fakultetsnivå, av studentutvalg og av campusting. Det har blitt satt ulike krav til kulltillitsvalgtes roller og de har fått ulik opplæring. Det har derfor vært viktig fra studentombudets side å informere om at kulltillitsvalgte skal bidra til å kvalitetssikre utdanningen ved å gi tilbakemeldinger fra studentene til faglig og administrativ linje. Utdanningsinstitusjonene er pålagt å legge til rette for systemer for medvirkning og tilbakemelding, og det har derfor vært ønskelig

⁵ [Prop.86 L \(2018-2019\) side 44](#)

⁶ https://uit.no/utdanning/forvaltning#innhold_815612

med en klar definisjon av denne tillitsvalgtordningen samt tydelige rammer for dens roller og oppgaver.

Studentombudet er derfor positiv til endringene som er gjort i kvalitetssystemet, samt arbeidet som nå går i gang med felles opplæring for kulltillitsvalgte studenter. Det anmodes derfor om at enhetene kan inkorporere ordninger for å ta imot og behandle disse tilbakemeldingene i egne systemer for kvalitetssikring så fort som mulig, og at organisasjonen samhandler for å evaluere og videreutvikle arbeidet som nå pågår.

3.3 Studentenes rettssikkerhet i praksis

I tidligere rapporter⁷ er det rettet fokus mot praksissaker hvor det foreligger feil fra universitetets side, hvor fokuset hovedsakelig har vært på formelle feil, forhåndsvarsel, varsling av kritikkverdige forhold og relasjonen mellom student og veileder.

I flere av både de 84 sakene under kategorien praksis og de 54 sakene under kategorien læringsmiljø, ble det stilt spørsmål om studentenes rettssikkerhet er tilstrekkelig godt ivarettatt ute i praksis. Viser til [casen](#) under kapittel 2.3. Et slikt tilfelle er som nevnt ikke uvanlig, og reiser flere problemstillinger som angår studentens rettssikkerhet, som for eksempel;

- Hvor går grensene for når man kan si ifra og hvem bør studenten si ifra til?
- Når er ikke den faglige vurderingen lenger upartisk og betryggende, og hvordan kan praksisansvarlig ved utdanningen sikre dette?
- Hvordan sikre at studenten ikke opplever gjengjeldelse fra praksisveileder?
- Hva kan studenten krave av veiledning og oppfølging fra praksisveileder?
- Hvilken samhandling skal det være mellom praksisplassen og universitetet, hvor mye myndighet ligger hos praksisveileder og hvilke krav kan utdanningsinstitusjonen sette til praksisplassens dokumentasjon og begrunnelse for vurdering?
- Hva har studenten krav på i tilfeller med varsling og/eller formelle feil? Hvor langt skal universitetet strekke seg for å forhindre progresjonsendring, erstatningskrav, etc.?

Praksis er et ressurskrevende fenomen, både for universitetet, studenten og praksisplassen. Praksis er ikke etterprøvbart, og uavhengig årsak til ikke godkjent praksis ender som regel studenten opp som «den tapende part». Studentombudet anbefaler derfor klare retningslinjer for veiledning, krav til tydelige begrunnelser, og et forutsigbart system rundt praksisperioden for å avhjelpe studentenes allerede svekkede rettssikkerhet i praksis.

⁷ Se studentombudets årsrapport for 2016 kapittel 3.1, årsrapport for 2019 kapittel 3.1 og årsrapport for 2020/2021 kapittel 3.3

Vedlegg 1

KATEGORIBESKRIVELSE	
Beskrivelsen av hver kategori er ikke uttømmende. Inndelingen er ment som en klassifisering av sakenes hovedinnhold, men det foreligger saker som berører problemstillinger fra flere kategorier.	
	Situasjoner som oppstår, feil/uklarheter/spørsmål ved saksbehandlingen av, eller som på annen måte er tilknyttet:
Administrativt	<ul style="list-style-type: none"> - Feil/uklarheter/spørsmål vedrørende saksbehandling av og klage på vedtak som ikke gjelder vurdering av faglige prestasjoner, - Feil/uklarheter/spørsmål vedrørende administrative oppgaver.
Disiplinærsaker/ skikkethet	<ul style="list-style-type: none"> - Mistanke om fusk/plagiering på bachelor- og masternivå, - Skikkethetsvurdering, - Andre saker som gjelder utestenging og bortvisning.
Eksamen	<ul style="list-style-type: none"> - Formelle feil på eksamen eller ved sensurering, - Begrunnelse for eksamenskarakter, - Klage på eksamenskarakter, - Forhold som ikke er regulert, men som angår eksamen/avsluttende oppgave, - Dispensasjon fra maksimalt antall eksamensforsøk. - Kategorien favner også avsluttende oppgave som bachelor- og masteroppgave.
Læringsmiljø	<ul style="list-style-type: none"> - Saker vedrørende fysisk, organisatorisk, digitalt, psykososialt og pedagogisk læringsmiljø, - Andre forhold relatert til helse, miljø og sikkerhet.
Opptak	<ul style="list-style-type: none"> - Opptak etter vurdering av realkompetanse, - Opptakskrav, - Masteropptak, - Andre forhold som ikke er regulert.
PhD	<ul style="list-style-type: none"> - Studierelaterte saker blant ph.d.-studenter og stipendiater.
Praksis	<ul style="list-style-type: none"> - Tilrettelegging av praksis, - Selve praksisperioden, - Formelle feil ved praksis.
Studierelatert	<ul style="list-style-type: none"> - Pensum, undervisning og obligatorisk aktivitet, - Studieplaner og emneplaner, - Godkjenning av utdanning fra utlandet/annen utdanningsinstitusjon, - Studiegjennomføring, - Utveksling, - Dispensasjoner knyttet til semesteravgift, semesterregistrering, etc - Forhold som ikke er regulert, men som er relatert til studiet og ikke faller inn under en annen kategori.
Tilrettelegging	<ul style="list-style-type: none"> - Tilrettelegging av studiesituasjonen. - Tilrettelegging av praksis - Tilrettelegging av eksamen.
Annet	<ul style="list-style-type: none"> - Personvern - Studentrepresentasjon og studentorganers høringsrett, - Andre saker som ikke passer inn i kategoriene over, men som er relatert til studiesituasjonen.

Vedlegg 2

Mandat for studentombudet ved UiT Norges arktiske universitet

1. Hjemmel

Studentombudets mandat er gitt i overenstemmelse med universitets- og høyskoleloven § 4-17.

2. Formål

Studentombudet skal bidra til å trygge rettssikkerheten til studentene ved institusjonen.

3. Ansvar og oppgaver

Studentombudet skal gi studenter råd og bistand i saker knyttet til deres studiesituasjon og bidra til at sakene får en forsvarlig og korrekt behandling av institusjonen.

For å ivareta studenters rettigheter kan studentombudet håndtere saker etter henvendelse fra student, fra ansatt eller på eget initiativ.

Studentombudet kan møte i og legge frem saker til orientering for alle organ ved institusjonen.

Studentombudet bestemmer selv med endelig virkning om studentombudet skal bistå i en sak. Dersom en anmodning om bistand avslås uten henvisning til andre skal studentombudet begrunne avslaget.

4. Rapportering

Studentombudet avlegger årlig rapport om sin virksomhet til institusjonens styre. Rektor bør fortløpende orienteres om spesielt alvorlige eller prinsipielle saker.

5. Taushetsplikt

Studentombudet har taushetsplikt i henhold til reglene i forvaltningsloven §§ 13 til 13 e. Studentombudets taushetsplikt er knyttet til ombudsrollen og går foran en arbeidstakers medvirkningsplikt.

6. Uavhengighet

Studentombudet tilsettes i særlig uavhengig stilling og kan ikke instrueres i sitt virke.

Studentombudet tilsettes av styret og ombudets mandat fastsettes av styret selv.

SAKSFRAMLEGG

Til:
Fakultetsstyret for Det helsevitenskapelige fakultet

Møtedato:
30.10.2023

Sak:
22/23

Møtereferat fra fakultetsstyremøte 27. september 2023

Innstilling til vedtak:

Fakultetsstyret godkjenner møtereferatet fra fakultetsstyremøte 27. september 2023.

Bakgrunn:

Referatet er utformet i tråd med de vedtak som fakultetsstyret gjorde på fakultetsstyremøte den 27. september 2023.

Gunbjørg Svineng
dekan

—

Dokumentet er elektronisk godkjent og krever ikke signatur

Vedlegg

1 Møtereferat fra fakultetsstyremøte 27. september 2023

Møteprotokoll

Utvalg: **Fakultetsstyret for Det helsevitenskapelige fakultet**
Møtested: Digitalt møte
Møtedato: 27.09.2023
Tidspunkt: 08:30-10.30

Følgende faste medlemmer møtte:

Navn	Funksjon	Representerer
Stig A. Slørdahl	Leder	Ekstern representant
Haakon Lindekleiv	Medlem	Ekstern representant
Anne-Sofie Sand	Medlem	Fast vitenskapelig ansattrepresentant
Ole-Jakob How	Medlem	Fast vitenskapelig ansattrepresentant
Erik Knutsen	Medlem	Fast vitenskapelig ansattrepresentant
Kjersti Sellæg	Medlem	Midlertidig vitenskapelig ansattrepresentant
Jannicke Persen	Medlem	Teknisk-administrativ ansattrepresentant
John Vegard Bjørklund	Medlem	Teknisk-administrativ ansattrepresentant
Sander Simonsen	Medlem	Studentrepresentant
Tina Julie Vollan	Medlem	Studentrepresentant
Jeroen Martin van Zuiden Haukaas	Medlem	Studentrepresentant

Følgende medlemmer hadde meldt forfall:

Navn	Funksjon	Representerer
Margrethe Kristiansen	Nestleder	Ekstern representant
Sameline Grimsgaard	Medlem	Fast vitenskapelig ansattrepresentant

Følgende varamedlemmer møtte:

Navn	Møtte for	Representerer
Camilla Lauritzen	Sameline Grimsgaard	Fast vitenskapelig ansattrepresentant

Fra administrasjonen møtte:

Navn	Stilling
Gunbjørg Svineng	Dekan
Heidi Adolfsen	Fakultetsdirektør
Astrid Gramstad	Prodekan utdanning
Morten Bøhmer Strøm	Prodekan forskning og innovasjon
Lena Liatun	Seniorrådgiver i Seksjon for organisasjon og økonomi
Anine T. Andersen	Seniorrådgiver i Seksjon for forskning, utdanning og formidling
Marita Pedersen	Seniorrådgiver i Seksjon for forskning, utdanning og formidling
Åshild Strømmesen	Rådgiver i Seksjon for organisasjon og økonomi

Merknader

Fakultetsstyret takker førsteamanuensis Iris Borch og førstelektor Rigmor Furu for interessante presentasjoner av HelPed og prosjektet «VeiKomp Nord – Veiledningskompetanse for en bærekraftig helsetjeneste i Nord-Norge».

Saksliste

<i>Saksnr</i>	<i>Tittel/beskrivelse</i>	<i>U.off.</i>	<i>Arkivref.</i>
FS 16/23	Godkjenning av møteinnkalling og saksliste		
FS 17/23	Møtereferat fra fakultetsstyremøte 12. juni 2023		2022/261
OS 14/23	Muntlig orientering ved dekan Gunbjørg Svineng		
OS 15/23	Saker behandlet av dekanen på fullmakt i perioden 15. april til 20. september 2023		2022/261
OS 16/23	Økonomirapport 2.tertial 2023 - Det helsevitenskapelige fakultet		
FS 18/23	Endringer i studieprogramporteføljen for studieåret 2024/2025		2023/60923
FS 19/23	Godkjenning av instituttens mandater til Forskningsrådet evaluering av medisin og helsefag 2023/2024		2023/4024
FS 20/23	Forlengelse av stilling som instituttleder ved Institutt for klinisk medisin (IKM) Eventuelt	X	2021/76

FS 16/23 Godkjenning av møteinnkalling og saksliste /

Saksprotokoll i Fakultetsstyret for Det helsevitenskapelige fakultet - 27.09.2023

Vedtak

Møteinnkallingen og sakslisten ble enstemmig godkjent av Fakultetsstyret.

FS 17/23 Møtereferat fra fakultetsstyremøte 12. juni 2023 2022/261

Innstilling til vedtak:

Fakultetsstyret vedtar møtereferatet fra fakultetsstyremøte 12. juni 2023.

Saksprotokoll i Fakultetsstyret for Det helsevitenskapelige fakultet - 27.09.2023

Vedtak

Fakultetsstyret godkjenner referatet med de merknadene som kom i møtet.

OS 14/23 Muntlig orientering ved dekan Gunbjørg Svineng /

Saksprotokoll i Fakultetsstyret for Det helsevitenskapelige fakultet - 27.09.2023

- Fakultetet og instituttene har stort fokus på økonomi. Det er viktig at fakultetet får god kontroll på fremtidige kostnader for å kunne reinvestering i utstyr som blir ødelagt, samt å kunne investere i nytt utstyr.
- Statusoppdatering for Avdeling for komparativ medisin (AKM). AKM1 ble åpnet i 2021, men det har vært dyre og omfattende forsinkelser, slik at mange forskere har fått omfattende forsinkelser i sitt arbeid. AKM2 er ytterlig forsinket og vil tidligst åpne i 2024.
- Studieprogramporteføljen har vært tema på ledersamlinger og ulike fora på fakultetet. Instituttene har levert høringssvar og saken drøftes på møte den 5. oktober. Fakultetet vil lage en felles høringsuttalelse til nivå 1. På grunn av tidsplanen har det ikke vært mulig å legge frem en skriftlig sak for fakultetsstyret. Høringssvaret blir lagt frem for fakultetsstyret på neste møte.

Vedtak

Fakultetsstyret tar sakene til orientering.

OS 15/23 Saker behandlet av dekanen på fullmakt i perioden 15. april til 20. september 2023 2022/261

Saksprotokoll i Fakultetsstyret for Det helsevitenskapelige fakultet - 27.09.2023

Vedtak

Fakultetsstyret tar saken til orientering.

OS 16/23 Økonomirapport 2.tertial 2023 - Det helsevitenskapelige fakultet 2023/1458

Saksprotokoll i Fakultetsstyret for Det helsevitenskapelige fakultet - 27.09.2023

Vedtak

Fakultetsstyret tar saken til orientering.

FS 18/23 Endringer i studieprogramporteføljen for studieåret 2024/2025 2023/60923

Innstilling til vedtak:

Revidert studieplan for master i jordmorfag godkjennes

Saksprotokoll i Fakultetsstyret for Det helsevitenskapelige fakultet - 27.09.2023

Vedtak

Innstilling til vedtak ble enstemmig vedtatt av Fakultetsstyret.

FS 19/23 Godkjenning av instituttens mandater til Forskningsrådet evaluering av medisin og helsefag 2023/2024 2023/4024

Innstilling til vedtak:

Instituttens Terms of Reference vedtas som fremlagt.

Saksprotokoll i Fakultetsstyret for Det helsevitenskapelige fakultet - 27.09.2023

Vedtak

Innstilling til vedtak ble enstemmig vedtatt av Fakultetsstyret.

FS 20/23 Forlengelse av stilling som instituttleder ved Institutt for klinisk medisin (IKM) 2021/76

OS 18/23 Muntlig orientering ved dekan Gunbjørg Svineng /

ORIENTERINGSSAK

Til:
Fakultetsstyret for Det helsevitenskapelige fakultet

Møtedato:
30.10.2023

Sak:
19/23

Orientering om høringsinnspill fra Helsefak på fornyelse av studie- og emneporteføljen ved UiT

Fakultetsstyret får fremlagt høringsinnspillet som fakultetet oversendt til universitetsledelsen ved gjennomgangen av studie- og emneporteføljen ved Helsefak.

Gunbjørg Svineng
dekan

—

Dokumentet er elektronisk godkjent og krever ikke signatur

Vedlegg

- 1 Høringssvar fra Helsefak - oversendelsesbrev
- 2 Høringssvar fra Det helsevitenskapelige fakultet - Fornyelse av studie- og emneporteføljen ved UiT

Saksansvarlig: Heidi Adolfsen og Astrid Gramstad
Saksbehandler: Anine T. Andersen

Avdeling for forskning, utdanning og formidling

Høringssvar fra Det helsevitenskapelige fakultet – fornyelse av studie- og emneporteføljen ved UiT

Viser til brev av 15.08.23 om høring om fornyelse av studie- og emneporteføljen ved UiT. Det helsevitenskapelige fakultet (Helsefak) takker for muligheten for komme med høringssvar. Høringsprosessen ved Helsefak var lagt opp til en åpen og inkluderende prosess, med allmøter og informasjon til ledere og ansatte i de ulike fora som allerede finnes ved fakultetet. Instituttene ble også invitert til møter med dekan, prodekan og fakultetsdirektør for å kunne avklare evt. spørsmål rundt høringen og prosessen. Instituttene ble også oppfordret til å ta kontakt med hverandre, ta initiativ til samarbeid på tvers av enheter og fagmiljøer for å se på mulige synergier, og muligheter for samarbeid og gode løsninger i sine høringer.

Tidsplan for prosessen:

16.08: Høringsbrev mottatt fra nivå 1 og sendes videre til instituttene
22.08: Sak i ledermøtet. Dekan legger frem føringer og forventninger til instituttene
29.08: Allmøte
06.09: Sak i fysisk ledermøte – instituttene legger frem prosess og interne innspill
07.09: Sak i forum for utdanningsledere
25.09: Intern høringsfrist Helsefak (6 uker)
27.09: Møte i fakultetsstyret. Saken legges frem som en muntlig orientering
05.10: Sak i fysisk ledermøte – instituttene presenterer høringssvar, kafédiallog om utvalgte tema.

Instituttene melder tilbake om sine prosesser i arbeidet med sine høringssvar at de har sørget for bred inkludering i arbeidet, også i råd og styrer hvor studentene er representert. Instituttene høringssvar finnes under ephortenummer 2023/11001.

Vedlagt følger høringsuttalelsen fra Helsefak.

Vennlig hilsen

Gunbjørg Svineng
dekan

—

Heidi Adolfsen
fakultetsdirektør

—

heidi.adolfsen@uit.no
77 64 59 12

Høring studieporteføljesaken – svar fra Det helsevitenskapelige fakultet

Innledning

Vi besvarer høringen i hovedsak etter mal fra høringsbrevet.

Del 1. Grunnmodell UiT

1.1 Disiplinutdanninger

Fire av instituttene ved Helsefak har disiplinutdanninger.¹ Det er enighet om at byggeklossmodell vil være en god løsning for disiplinfagene, og at det kan spare ressurser dersom man samarbeider mer på tvers.

Disiplinutdanningene er allerede organisert rimelig likt byggeklossmodell, ved at programmene har både programfag, fellesfag og valgfag. Det er allerede i dag samarbeid på tvers av institutter og fakultet i disiplinutdanningene som tilbys ved Helsefak. Noen av instituttene melder tilbake at det er noe uklart hva som er tenkt definert som programfag og hva som forstås som fellesfag, eksempelvis metode som både kan undervises som fagnært og spesifikt programfag, eller gjøres mer generisk til å treffe behovene til flere utdanninger.

1.1.1 Bachelorutdanninger

Byggeklossmodellen sånn den er foreslått oppleves noe rigid og fagmiljøene er bekymret for studentenes fleksibilitet, og opplevelse av tilhørighet til faget de har valgt å studere. Man ser også at det legges et stort ansvar på studentene selv i å bygge egen utdanning/kompetanse. Samtidig er utdanningene positive til muligheten for større faglig bredde i disiplinutdanningene. Det er noe uenighet hos de ulike studieprogrammene i forhold til den foreslåtte fordelingen mellom felles-, program- og valgfag. Det pekes på at man for fellesfag (f.eks. metode eller statistikk) også må finne løsninger for å ivareta utdanningenes behov for fagspesifikke eksempler, samt behov på ulike nivå og spirallæring for modningsfag. Her kreves det støtte til emnedesign som ivaretar både det som skal være felles og det fagnære og programspekifikke.

Institutt for medisinsk biologi (IMB) viser til bekymring rundt forslaget med valgfag allerede i 3. og 4. semester, og mener det kan føre til at studentene ikke får nok basalkunnskaper og grunnkompetanse å bygge videre på for videre programfag. De viser i den sammenheng også til studentenes opplevelse av tilhørighet til studieprogrammet når de starter på det valgfrie året.

Når det gjelder innretningen og fordelingen mellom de ulike byggeklossene i en bachelorgrad stilles det også spørsmål til hva verdien av en fagspesifikk bachelorgrad blir med stor andel

¹ Idrettshøgskolen (IH): Bachelorutdanning i arktisk friluftsliv og naturguiding (Alta), årsstudium i arktisk friluftsliv (Alta), årsstudium Arctic natur guide (Svalbard) bachelorutdanning i idrettsvitenskap (Tromsø og Alta), årsstudium i idrettsvitenskap (Tromsø og Alta) og master i idrettsvitenskap (Alta).

Institutt for medisinsk biologi (IMB): Bachelor- og masterutdanning i biomedisin (internasjonalt masterprogram)

Institutt for psykologi (IPS): Bachelor- og masterutdanning i psykologi, og årsstudium i psykologi.

Institutt for samfunnsmedisin (ISM): Master in public health (internasjonalt masterprogram – fryst opptak h-23 og h-24).

felles/tverrfaglighet som det pr. nå er lagt opp til. Hvordan vil forskjellen fremstå i praksis for søkere/studenter og avtakerfeltet mellom eksempelvis en bachelorgrad i psykologi med 60 sp organisasjon og ledelse, og en bachelorgrad i organisasjon- og ledelse med 60 sp psykologi?

Fordelingen sånn det er lagt opp til i modellen med max 90 sp programfag kan føre til kutt i programemner som er utviklet over flere år, og som ofte sammenfaller i innhold med forskningskompetansen til ansatte. Dette vil kunne frigjøre tid til forskning og utvikling, men det vil også føre til en dreining av undervisning fra mer forskningsnære tema/emner over mot mer generelle og grunnleggende emner. Dette kan ha en negativ innvirkning på vitenskapelig ansattes motivasjon, autonomi og indirekte på rekruttering til vitenskapelige stillinger. Byggekløssmodellen til også gi studentgruppen som vil bli mer heterogen, med studenter fra mange ulike studieprogram med ulike forkunnskaper. Dette vil stille større krav til den pedagogiske innretningen på undervisningen. Det er også bekymring rundt studentenes mulighet til fordypning i eget fagområde. For å kunne oppnå fordypning i eget fag foreslår Institutt for psykologi (IPS) at 30-60 sp valgemner må velges fra andre fagområder, men at inntil 30 sp (en emnepakke) kan velges fra eget fagområde.

Idrettshøgskolen (IH) peker på at byggekløssmodellen slik den er presentert oppfattes som en tydelig og konstruktiv måte å legge til rette for at studentene skal bygge bredde i sin kompetanse. De peker på konkrete muligheter for samarbeid både med disiplinutdanninger og profesjonsutdanninger om å tilby emner og emnepakker.

1.1.2 Masterutdanninger

Modellen for master, i tillegg til bruk av matrisestrategien, gir tilstrekkelig fleksibilitet for å unngå å bygge opp større portefølje for programfagene.

Flere av utdanningene er positive til forslaget med to ulike modeller for masterprogram, med en variant med større masteroppgave rettet mot forskning, og en variant med mindre masteroppgave som kan være mer praktisk og knyttet til næringslivet, eller for profesjonsutdanninger som ønsker en mer praksisnær master. For master i idrettsvitenskap er fagmiljøet positivt til byggekløssmodellen, og deres program er svært lik modell 1 slik den er foreslått i rapporten. Modell 2 vil være interessant for studenter som ønsker seg mer anvendt og praksisorientert fordypning på masternivå, f.eks. studenter innen idrett, friluftsliv og fysisk aktivitet. Fagmiljøet ved IH er interessert i å være med å utvikle fellesemner til denne type fordypning.

Master i biomedisin ved IMB er positivt til en byggekløssmodell, og mener begge modeller vil fungere bra. De peker på at alternativ 2 vil kunne rettes mot f.eks. bioingeniører, og studenter som ønsker mer praksisorientert master i sykehus eller bedrifter.

ISM er i gang med revisjon av Master in public health (MPH) som kan fungere som et eksempel på arbeidet vi har foran oss. Revisjonsarbeidet viser tydelig at programmet kan organiseres som en byggekløssmodell, og at det kan være gunstig med tanke på ressursbruk ved UiT som helhet. En forutsetning for å få dette til er at man også lykkes med å samarbeide på tvers av fakultet.

Parallelt med revisjonsarbeidet jobber ISM med utvikling av EVU-emner, med bakgrunn i behov for forebygging og omstillingskompetanse som belyses i rapporten fra helsepersonellkommisjonen. ISM peker på at to varianter av masterløp kan være en god løsning, men at det gjør det utfordrende å spare ressurser. Men dette kan løses ved å tilpasse det ene løpet til EVU. ISM har også kompetanse innen fagområder som mange utdanninger kan ha nytte av, som statistikk og epidemiologi.

Institutt for vernepleie (IVP) mener at erfaringsbasert master i velferdsendring rent praktisk vil kunne passe godt inn i en byggeklossmodell, og at emner som metode og vitenskapsteori kan samkjøres med tilsvarende emner ved andre masterprogram. Samtidig peker de på at dette er tema som deres studenter har særlig behov for kontekstualisering opp mot studentenes egen fagbakgrunn, siden de jobber med masteren nært knyttet opp til problemstillinger ved sitt eget arbeidssted. Studentene opplever dette som en av styrkene i programmet. Men en digitalisering av emner i samarbeid med andre institutt/fakultet mener de kan bidra til å gjøre programmet enda mer attraktivt, i og med de fleste studentene på programmet er i full jobb. Ved å legge til rette for valgemner vil man kunne øke studentenes valgfrihet og bredden i mulighet for fordypning. Ved IHO er master i helsefag utformet med 30-40 stp fellesfag (blant annet metode og vitenskapsteori). Noen av masteremnene er også valgbare og for noen av studieretningene kan en byggeklossmodell vurderes.

Masterutdanningene ser begge skisserte modellene for masterutdanninger i høringen som aktuelle, men med to løp vil det være mer utfordrende å spare ressurser.

Fakultetets vurdering: Helsefak er i all hovedsak positive til forslaget om endring av grunnmodell for disiplinutdanninger til en byggeklossmodell både på bachelor og masternivå. Gitt at det blir en god løsning på sammensetning av emnepakker så vil alle disiplinutdanningene på bachelornivå ved Helsefak kunne gå over til en byggeklossmodell. En forutsetning for at dette skal lykkes er at det opprettes programkomiteer med representanter for alle programmer som bruker samme emnepakke slik at man ivaretar behovet for koordinering i forhold til innhold i emnepakkene. I tillegg må emnepakkene være fleksible slik at de kan tas av studenter på andre campus (se eget punkt nedenfor om Campusdimensjonen). Når det gjelder byggekloss på master så må den kombineres med matrise som strategi for å unngå opprettelse av flere programfag enn i dag.

1.2 Byggekloss/fellesfag i profesjon

Det er enighet om at profesjonsutdanningene ved Helsefak ikke egner seg for byggeklossmodellen som er skissert for disiplinlagene. Men det er læringsmål på tvers av profesjonsutdanningene hvor det allerede samarbeides på tvers om mindre byggeklosser/fellesfag som benyttes av flere. Fellesfag/fagområder som også profesjonsutdanninger har behov for er i denne sammenhengen for eksempel metode, bærekraft, innovasjon, akademisk skriving og digital kompetanse. I dag er det største fellesfaget ved Helsefak HEL-0700 Samhandling, etikk og grunnleggende ferdigheter i helse- og sosialfag (10 stp). HEL-0700 er felles for alle 13 helseprofesjonsutdanninger ved Helsefak og gjennomføres i første semester av studiet. Høsten 2023 er det 615 studenter som følger emnet. Emnet ledes av en dedikert emneleder ansatt ved HelPed, men studieprogrammene bidrar med undervisningsressurser til veiledning og sensur. Det er etablert en styringsgruppe for emnet bestående av instituttlederne ved de berørte instituttene. Styringsgruppen ledes av prodekan for utdanning.

Et annet fellesemne ved Helsefak er HEL-1700 Etikk, vitenskapsteori og forskningsmetode for helsefaglige bachelorutdanninger (10 stp). Dette emnet er felles for bachelorprogrammene i ergoterapi, fysioterapi, radiografi og tannpleie. Undervisningsressursene, arbeidskrav og eksamen har ikke vært tilpasset organisering og faglig innhold i studieprogrammene og utdanningene har vært nødt til å gjennomføre betydelige tilpassinger av emnet for hver utdanning. Dette har ført til at utdanningene bruker like mye ressurser på gjennomføring av HEL-1700 som på sine særfaglige emner av samme størrelse. På bakgrunn av dette er emnet søkt oppløst som eget emne.

Fakultetets vurdering: Byggekloss/fellesfag er et potensiale også for profesjonsutdanningene som kan utnyttes bedre og bidra til en mer effektiv bruk og fordeling av ressurser og kompetanse. Det er tydelig at byggeklosser/fellesfag i profesjon krever tilpasning og samarbeid om koordinering av

timeplaner, og vil kreve samarbeid om design og faglig sammensetning. Alle profesjonsutdanningene ved Helsefak må gå igjennom sine emner for å identifisere mulige tema som kan danne en byggekloss som kan brukes av flere av profesjonsutdanningene eller disiplinutdanningene. Forum for utdanningsledelse ved Helsefak der alle studieprogramledere deltar er en arena som må benyttes for dette arbeidet.

1.2.1 Nasjonale retningslinjer for helse- og sosialfagutdanningene (RETHOS) og felles læringsutbytter

Noe av særtrekket ved studieprogramporteføljen ved Helsefak, er at den i stor andel består av profesjonsutdanninger som er regulert av RETHOS. Dette er regulert i [Forskrift om felles rammeplan for helse- og sosialfagutdanninger](#). Med innføringen av RETHOS skal studieprogrammene på bachelornivå ha inkludert tolv felles læringsutbyttebeskrivelser (LUB) i studieplaner og undervisning. Det er laget felles nasjonale læringsressurser for alle de 12 felles læringsutbyttene i LOVU-banken². UiT har bidratt inn i arbeidet med LUB 4 (samhandling og tverrfaglighet), LUB 5 del 2 (dekker samiske rettigheter), LUB 12 (digital kompetanse).

Rammestyrte utdanninger og RETHOS kan oppleves å gi mindre fleksibilitet for den foreslåtte byggeklossmodellen, men det finnes også muligheter og et uutnyttet potensial i RETHOS. Utdanningene har løst implementeringen av RETHOS med å implementere LUB i eksisterende emner, og oppretting av nye emner for å dekke kompetansekravene. Ut ifra tilbakemeldinger fra utdanningene, så ligger det et potensiale for besparelser i å gå igjennom omfanget på studieprogram etter RETHOS. Det er flere tilbakemeldinger på at prosessen i flere tilfeller har ført til at LUB er lagt til det totale læringsutbyttet uten at noe annet er tatt bort, og at dette ender med «curriculum overload». En særegenhet ved profesjonsutdanningene er nettopp at det profesjonsfaglige er sterkt integrert i de enkelte LUB'ene, og at det er lagt ned en betydelig innsats for å få dette til på en god måte. Fagintegreerte LUB som er særegne for det enkelte fagområde gjør det vanskelig å skille ut i matrise/fellesfag. De mange praksisperiodene av ulike varighet ved de enkelte utdanningene gjør det også utfordrende å finne tidspunkt for felles undervisning eller aktiviteter.

Senter for helsefaglig pedagogisk utvikling (HelPed) får mange henvendelser fra undervisere som ønsker støtte til å undervise innen tema beskrevet i RETHOS forskriften, særlig om veiledning og tverrprofesjonell samarbeidslæring, og i noen grad også hvordan de kan inkludere undervisning om andre tema fra RETHOS i egne studieplaner, f.eks. samers rettigheter, digital sikkerhet og e-helse. De fleste av henvendelsene dreier seg om forespørsler om et par timers forelesning, eller om disse nye tema kan inkluderes i fellesemnet HEL-0700 Samhandling, etikk og grunnleggende akademiske ferdigheter i helse- og sosialfag. Fagmiljøet ved HelPed har fått inntrykk av at flere studieprogram har lagt til undervisning som følge av RETHOS uten å fjerne noe annet, eller integrere det i eksisterende undervisning. En konsekvens av dette kan være overfylte timeplaner eller «curriculum overload» og lite tid til selvstudium for studenten. Dette støttes bl.a. også av IKO i deres uttalelse, hvor de peker at det bør jobbes med å innarbeide RETHOS i eksisterende undervisning uten at dette reduserer tid i timeplanen til RETHOS-regulert aktivitet. Felles LUB har, sånn IKO ser det, vært løst ved å legge disse på toppen av eksisterende undervisning. Her kan det være et potensiale for ressursbesparing ved en kritisk gjennomgang av emnenes innhold og undervisningstilbud, gjerne med veiledning og støtte i læringsdesign. Tilbakemeldingene fra instituttene er også at de felles læringsressursene i LOVU-banken ikke brukes i utstrakt grad, og at utdanningen heller lager egne opplegg for å dekke inn læringsutbyttene. Her kan det også være potensiale for kvalitetsforbedring

² [LOVU-banken](#) er en lærings- og vurderingsbank for felles læringsutbytter for helse- og sosialfagutdanningene. Et digitalt, tverrprofesjonelt og nasjonale utdanningssamarbeid.

og ressurs sparing, men dette krever bistand til hvordan man kan integrere læringsressurser i undervisningsopplegg, samt utvikling av kvalitetskultur som fremmer dette. Helsefak mener at det også bør ses på mulighetene for fellesundervisning i tilknyttet felles LUB.

Fakultetets vurdering: Helsefak mener det er viktig å anerkjenne at alle helse- og sosialfaglige profesjonsutdanninger nylig har vært gjennom en omfattende studieplanrevisjon som følge av RETHOS prosessen. Det er lagt ned betydelig innsats i dette arbeidet, og det jobbes nå fortsatt med implementering, i tillegg til revisjon og evaluering. Disse studieprogrammene trenger tid til å implementere og justere de forskriftsfestede studieplanene som også inkluderer et felles innhold. Ved bachelorprogrammene ble de første studentene som fulgte RETHOS studieplan uteksaminert våren 2023. De lengre profesjonsutdanningene har ennå ikke hatt ett helt kull igjennom ny studieplan.

Samtidig er RETHOS en byggekloss i profesjonsutdanningene hvor potensialet ikke er tatt fullt ut med tanke på samarbeid på tvers, og det må jobbes videre med hvordan dette potensialet skal utløses. Alle utdanningene må ta i bruk ressursene som er tilgjengelige som åpne digitale ressurser, og det må jobbes mot å lage byggeklosser som kan brukes av flere utdanningene. Dette vil kreve økt koordinering og mindre autonomi for utdanningene i forhold til timeplanlegging. "Curriculum overload" må reduseres og det må gjøres en kartlegging/evaluering av mengden undervisning på studentenes timeplaner. Helsefak synes det er viktig å ta tak i disse utfordringene og jobbe videre med dette.

Del 2 Strategier

2.1 Utvelgelse

I Helsefak sin portefølje har vi en rekke utdanninger som departementet har fastsatt kandidatmåltall for. Dette er utdanninger som det er viktig at sektoren når målene for å møte behovene i samfunnet³, og er utdanninger som vi i utgangspunktet vil beholde i porteføljen gitt det store og økende behovet for helsepersonell, spesielt i Nord-Norge.

Klinisk ernæring er en bachelor + master som har hatt spesielt lave søkertall. Bachelor i ernæring tok inn de første studentene i 2016. Studieprogrammet ble opprettet ved UiT ut fra norske helsemyndigheters aktualisering av kompetansebehovet nå og i fremtiden med definerte kandidatmåltall. Ernæringens betydning i klinikk og for folkehelsen er solid dokumentert og forebyggingspotensialet er betydelig på befolkningsnivå. I UiTs vurdering av programmer med lav rekruttering, bør det tas hensyn til studieprogrammenes alder. Programmet drives i samarbeid mellom Institutt for samfunnsmedisin (ISM), Institutt for klinisk medisin (IKM) og Institutt for medisinsk biologi (IMB). IKM har hovedansvaret for master i klinisk ernæring og peker på at UiT er fremoverlent og utdanner en profesjon som er ung, noe ukjent i samfunnet og som komplementerer andre helseprofesjoner. Det vil ta noe tid før helsetjenesten og kommunene i Nord-Norge tar denne profesjonen i bruk i stor grad, og dette må fokuseres på parallelt med utdanningen. Tydeligere profilering av kliniske ernæringsfysiologer er derfor nødvendig. Rekrutteringstiltak må ha som mål å utdanne kliniske ernæringsfysiologer. ISM peker på konkrete muligheter for å utvikle programmet videre i samarbeid med andre program ved UiT.

Det andre programmet som må vurderes under dette punktet er Bachelor i paramedisin. Dette er en utdanning som ble etablert basert på et stort samfunnsbehov for paramedisinere og ble først

³ [orientering-om-forslag-til-statsbudsjettet-2024-universitet-og-hogskular.pdf \(regjeringen.no\)](#)

finansiert ved tildeling av midler fra strategisk fond ved UiT, Helsefaks strategiske midler og engangsstøtte fra UNN. Vi fikk deretter midler fra Utdanningsløftet, men disse midlene vil f.o.m studentopptaket i 2024 fases ut. Dette programmet har vært en stor suksess med gode søkertall og høy gjennomstrømming, og godt arbeidsmarked for kandidatene. Bachelorutdanning i paramedisin tilbys ved 6 institusjoner i Norge som har et tett samarbeid, pr i dag samarbeider de om gjennomføring av fysiske opptaksprøver og de har diskutert muligheten for digitale undervisningsformer på tvers av institusjonene.

Master in Public Health (MPH)-programmet ved ISM er i stor grad berørt av innføringen av skolepenger for studenter utenfor EU/EØS og programmet har fått tillatelse til å fryse opptaket i to år for å jobbe med omstilling. For å øke rekrutteringen, ser de det som viktig å skape en struktur som er fleksibel og attraktiv, noe de mener en velfungerende byggekloss modell kan bidra til uten å øke ressursbruken. Med det menes følgende: Man bør tilby ulike linjer slik at ulike typer studenter kan gå på de samme kursene. Kurs i folkehelsevitenskap bør kunne tas av de som er fulltidsstudenter, men også tilbys som etter- og videreutdanning til blant annet folkehelsekoordinatorer i kommunene.

Fakultetets vurdering: fremover må alle programmer som over tid har synkende søkertall vurderes for redesign, nedleggelse eller endret frekvens i tilbudet. Foreløpig er disse vurdert:

- Bachelor og master i ernæring: Helsefak ser verdien i de planene som fagmiljøene skisserer og vil gi dette programmet en mulighet til å øke rekrutteringen før vi vurderer nærmere programmets fremtid, gitt betydningen utdanningen har for å dekke framtidens kompetansebehov blant annet innen helsefremmende og forebyggende helsearbeid. Det anbefales at det gjøres en ny vurdering etter 2-3 år. Om det da fremdeles er lave søkertall så vil programmet vurderes nedlagt.
- Paramedisin: Helsefak ønsker at dette programmet skal videreføres og at programmet tildeles omstillingsmidler jfr universitetsstyrets vedtak om å gi støtte til å opprettholde opptak på utvalgte attraktive studietilbud⁴.
- Master in public health (MPH): ISM må innen to år komme med forslag til ny design av MPH-programmet som gjør det mer attraktivt. Om det etter 2-3 års drift ikke rekrutterer tilstrekkelige studenter så vil det bli vurdert nedlagt.

2.2 Sammenslåing

Dette er ikke en strategi som er vurdert for utdanningene ved Helsefak. Sammenslåing av en profesjonsutdanningene med en annen profesjonsutdanning er ikke mulig da utdanningene er styrt av fagspesifikke forskrifter. Men alle utdanningene har 12 felles, nasjonale læringsutbyttebeskrivelser og mulighetene for samarbeid er omtalt under punkt 1; byggekloss i profesjonsutdanningene. Det kan imidlertid være aktuelt å vurdere denne strategien på emnenivå i større grad enn i dag, for eksempel basert på erfaringer med sammenslåingen av folkehelseemnet ved bachelorprogrammene i fysioterapi og ergoterapi ved IHO.

2.3 Matrise

1.2.2 Fellesfag i profesjon

Ved Helsefak har vi institutt som både gir og bruker fellesfag i utstakt grad. Et eksempel på dette er biomedisinske basalfag som IMB gir i en rekke helseprofesjonsutdanninger forankret ved eget eller andre institutt på fakultetet. Eksempelvis bachelor i ernæring og master i klinisk ernæring, bachelor i sykepleie, paramedisin, radiografi, tannpleie, ergoterapi og fysioterapi. Eksempler på samarbeid på

⁴ Prosedyre for tildeling av omstillingsmidler, ephorte 2021/4386

tvers av institutt er også samarbeidet mellom IMB, IKM og ISM om både medisinstudiet og ernæringsutdanningene, samt IMB og IKO om master i odontologi. IFA peker på at potensialet først og fremst ligger i basalfagene og i generiske tema. Fellesfagene HEL-0700 og HEL-1700 er tidligere nevnt under kapittel 1.2.

Samarbeid og fellesundervisning internt ved Helsefak

Vi har flere gode eksempler på vellykket samarbeid på tvers av institutt ved Helsefak.

ERG-2610 Folkehelse og inkluderende lokalsamfunn for bachelor i ergoterapi samkjøres med bachelor i fysioterapi og emnet FYT-2610 Fordypning i folkehelse og helsefremmende lokalsamfunn. Emnet undervises felles til begge studieprogrammene, og arbeidet med emnet vant Helsefak sin utdanningspris i 2023. Et annet eksempel er at Bachelor i sykepleie samarbeider i emnet SYP-2620 Sykepleiefaglig ledelse, samfunnsvitenskap og teknologi om tema innovasjon med bachelor i ergoterapi i emnet ERG-2640 Innovasjon, kvalitetsutvikling og ledelse.

MBI-2013 Humanfysiologi og ERN-2009 Humanfysiologi (15sp) er et samarbeid mellom fysiologiundervisning for bachelor i ernæring og bachelor i biomedisin. Det er overlapp og felles undervisning for de to studieprogrammene, men bachelor i biomedisin bruker 10 av 15 sp fra ERN-2009. Det samme gjøres til dels mellom MBI-2004 Immunology og BIO-3609 Basal and comparativ immunology hvor et emne på bachelornivå ved IMB samarbeider om undervisning med et emne på masternivå ved NFH BFE. I tillegg deltar bioingeniørstudenter sammen med bachelor i biomedisin i labundervisningen på emnet.

Emnet HEL-0700 Samhandling, etikk og grunnleggende akademiske ferdigheter i helse- og sosialfag er tidligere nevnt. Matrise som strategi defineres i rapporten som at like fag eller fag innen samme område gis av samme fagmiljø. Matrise er av flere institutt tatt opp som noe de allerede benytter seg av og som de ser kan utvikles videre. Helsefak ser at dette er en strategi som kan benyttes i større grad både internt i disiplin- og profesjonsutdanningene, mellom disiplin og profesjon og mellom fakultet.

Samarbeid og fellesundervisning med andre fakultet og nasjonalt

Det finnes noen eksempler på samarbeid om fellesemner med andre fakultet. Store felleskurs som benyttes ved Helsefak er KJE-1001 Introduksjon til kjemi og kjemisk biologi, MAT-0001 Brukerkurs i matematikk, og MBI-1002 Celle- og molekylærbiologi. KJE-1001 og MAT-0001 brukes av de fleste biologiutdanningene ved UiT, i tillegg til lektorutdanning. Det samme gjelder MBI-1002. Det er krevende å koordinere og administrere store fellesemner, men med byggeklossmodell hvor man ikke kan plukke enkeltemner ut av en byggekloss på 30 sp vil koordineringen kunne forenkles betraktelig, og spare ressurser.

IKO ser for seg flere muligheter for innføring av fellesemner på tvers av utdanningene de tilbyr, og også for spesialistutdanningene. Dette gjelder både innenfor ulike fagområder, men også som fellesemner. De ser også at nasjonalt samarbeid med de øvrige odontologiske læresteder (UiO, UiB og Høgskolen Innlandet) kan vurderes. Dette kan bidra til ressursbesparelser samtidig som det sikrer høy kvalitet på undervisningen. Utfordringen med å undervise i fagområder på tvers er ulike opptakskrav på f.eks odontologi og tannpleie, som kan gjøre felles undervisning vanskelig å gjennomføre, særlig i første studieår. Erfaringsmessig er det utfordrende å gjennomføre helt felles emner, men det kan løses med delvis felles undervisning, etterfulgt av seminarer eller gruppearbeid på programnivå. Økt innføring av digital undervisning i felles emner etter samme modell, kan også redusere eventuelle utfordringer i timeplanleggingen.

For spesialistutdanningene ved IKO kan innføring av fellesemner vurderes både internt og nasjonalt. Disse har i stor grad felles kjerneelementer som inngår i alle spesialistutdanningene. Det er også mulighet for å innføre felles undervisning mellom grunnutdanning i tannlege og spesialistutdanning av tannleger. Eksempelvis oppfriskningskurs på masternivå for spesialistkandidater innen særskilte fagområder.

Det er også viktig å ta utgangspunkt i det ulike taksonomiske nivået i læringsmålene til utdanningene, og sørge for god støtte til læringsdesign som også sikrer spirallæring. Ved Helsefak har tilsetting av en dedikert emneleder og etablering av styringsgruppe for HEL-0700 vært viktig for å sikre kvalitetsutvikling av emnet, samt at emnet dekker studieprogrammenes samlende behov.

Det ligger et stort potensial i basalfagene gitt av IMB siden de samme fagmiljøene gir undervisning til de aller fleste studieprogram innen disse fagområdene⁵. Undervisningen for medisin og odontologi har samkjørt store deler av første år samt deler av andre år. IMB ser på nåværende tidspunkt ikke mulighet for å effektivisere denne undervisningen ytterligere. Bachelor i bioingeniørfag ved IMB sier at basalfag kan fungere godt felles med andre utdanninger, f.eks. biomedisin som er en disiplinutdanning.

Matrise kan utnyttes for både programfag, fellesfag og valgfag i programmene. Institutt for helse- og omsorgsfag peker på at flere tema og emner i medisin- og helsefagene har en felles basis. Det er likevel et stort behov for undervisning rettet til hver enkelt utdanning, slik at undervisningen muliggjør oppnåelse av læringsutbytte og er relevant for yrkesutøvelsen. De presenterer i sitt høringsvar eksempler på erfaring med fellesundervisning og potensiale for videre utvikling av fellesundervisning, som HEL-0700. Dette emnet bør videreføres, men man må vurdere tildelt ressurs per ansatt opp mot oppgavene. For flere eksempler se høringsvar fra IHO⁶

Institutt for farmasi er, basert på erfaringer, skeptisk til store felles emner. De ser heller et større potensiale i felles undervisningsbolker som består av mindre enheter og moduler som kan tilpasses de enkelte studieprogrammene.

Institutt for medisinsk biologi bidrar i grunnutdanningen av alle profesjonsstudier ved Helsefak, som ernæring, sykepleie, paramedisin, radiografi, tannpleie, ergoterapi og fysioterapi. På de grunnutdanningene som instituttet ikke eier, men gir undervisning i ulike basalfag (kjemi, biokjemi, cellebiologi, bioteknologi, anatomi, fysiologi, immunologi, farmakologi og mikrobiologi) vil det være mulig med samkjøring av undervisning på tvers av utdanningene der *hvor læringsmålet er det samme (matrisemodell)*. Dette vil være en krevende prosess hvis modellen forutsetter 10 stp emner. Undervisning ved medisin- og odontologistudiet er casebasert. Dette er en utfordring mhp byggeklossmodellen. Instituttet har ansvar for første og andre studieår medisin og odontologi. Her er undervisningen samkjørt store deler av første år samt deler av andre år. Instituttet ser på nåværende tidspunkt ikke mulighet for å effektivisere denne undervisningen ytterligere.

Fakultetets vurdering: Helsefak har en stor andel profesjonsutdanninger og bruk av matrise som strategi vil derfor bli spesielt viktig for at fakultetet samlet sett skal kunne oppnå en ressursbesparende effekt av studieprogramgjennomgangen. Vi anerkjenner at mange utdanninger allerede bruker matrise i stor utstrekning, men vi anser likevel at det ligger et stort potensiale der som må utforskes videre. Samtidig erkjenner vi utfordringene ved bruk av matrise, men vi har også mye nyttige erfaringer som tilsier at matrisemodellen kan tas i bruk i mye større utstrekning gitt at det utredes nærmere hvor store fellesemner bør være, hvilke pedagogiske tilnærminger som bør

⁵ Eksempelvis biokjemi, cellebiologi, fysiologi, molekylærbiologi og immunologi

⁶ 2023/11001-3

brukes, og hvordan emnekomiteer må settes sammen og hvilket mandat de må ha for å imøtekomme utfordringene. Det må jobbes aktivt med emnedesign og løsninger for fagspesifikke behov på store emner som går på tvers av program, med en stor og heterogen studentgruppe. Utfordringen for studieprogrammene er å få oversikt over innholdet i hverandres program for å kunne identifisere mulighetene for fellesundervisning. Forutsetningen for fellesundervisning er videre at timeplanene kan koordineres i tid, og at det er gode struktur for samarbeidet, f.eks ved bruk av emnekomiteer bestående av representanter fra de deltagende studieprogram slik at både kvalitet og evt endringer er godt samkjørt og forankret. Dette må også sees i sammenheng med administrative rutiner som ligger til grunn for at fagmiljøene skal få støttetjenestene de trenger for å sikre koordinering og samarbeid på tvers.

2.4 Arbeidsdeling

Muligheter for økt samarbeid lokalt, nasjonalt og internasjonalt har blitt løftet frem av flere utdanninger og Institutt for helse- og omsorgsfag har konkret vist til eksempler på hvor det finnes potensiale for økt samarbeid:

- En rekke utdanninger (bachelor og master) foreslår å øke samarbeidet og å dele undervisning med andre utdanninger lokalt på UiT, nasjonalt med tilsvarende utdanninger og også dele og bruke internasjonale undervisningsressurser.
- Både bachelor- og masterutdanninger foreslår økt samarbeid mellom utdanningsnivåene på IHO. Det gjelder bl.a. fysioterapi- og ergoterapiutdanningen. Økt samarbeid med Senter for omsorgsforskning Nord (SOF Nord) er også foreslått. Det trekkes fram at ansatte med førstestillingskompetanse tilknyttet bachelorutdanning, tidvis er uutnyttede ressurser i undervisning og veiledning av master- og ph.d.-studenter. Et økt samarbeid mellom nivåene vil kunne gi større bærekraft blant de ansatte både innen undervisning og forskning.

Noen studieprogram har nasjonale eksamener både i regi av NOKUT og profesjonsråd i UHR. Flere studieprogram kan være tjent med et samarbeid mellom utdanningsinstitusjoner, at man på sikt standardiserer flere eksamensoppgaver og vurderer muligheten for å opprette en felles «pool» med eksamensoppgaver, og caser til bruk i eksamen og øvrig læringsaktiviteter. Diskusjoner i nasjonale utdanningsfora som SIKT, veiledningsnettverket og utdanningskonferanser, har løftet forslag om at caser eller eksamensoppgaver kan deles i åpne utdanningsplattformer forbeholdt ansatte.

Fakultetets vurdering: nasjonal arbeidsdeling har et økende potensiale innen våre utdanninger siden mange er ramlestyrte og relativt like nasjonalt. Dette gjør også at det er et stort potensiale rundt økt bruk av nasjonale eksamener innen flere emner/utdanninger enn i dag.

2.5 Tilpasning

Tilpasning av emner og studietilbud handler om å legge til rette for at studenter med ulike forutsetninger for å studere gis mulighet til å ta høyere utdanning uten at dette krever stor grad av skreddersøm fra tilfelle til tilfelle. Denne strategien rommer mange muligheter og krever styring slik at vi beveger oss i samme retning.

2.5.1. Åpne læringsressurser

UiT er med i et nasjonalt samarbeid om åpen utdanning og har full tilgang til alle ressurser som er publiserte i DLR⁷ den nasjonale plattformen for å søke etter, dele og gjenbruke åpne

⁷ <https://dlr.unit.no/>

læringsressurser. Det er et nasjonalt og lokalt mål om at flere ansatte skal ta i bruk og dele åpne undervisningsressurser.

HelPed har i mange år delt åpent egne undervisningsressurser og jobbet for å skape en delingskultur og kollektivt samarbeid om undervisning. I dialog med ansatte møtes åpen utdanning fortsatt med en viss skepsis og motstand. Det er en stor prosess med, og et stort potensial i, å skape en kultur for deling. HelPed erfarer at det er et behov for å informere om og bidra til å skape oversikt over hvilke åpne digitale læringsressurser som finnes, samt å veilede og støtte fagmiljøene å ta i bruk digitale læringsressurser i egen undervisning. Det er et stort potensial for å dele, gjenbruke og tilpasse læringsressurser til bruk i egen undervisning, både lokalt og nasjonalt.

Forum for utdanningsledelse, som samler utdanningsledere ved Helsefak og ledes av prodekan for utdanning, er en viktig arena for erfaringsdeling og å bygge kvalitetskultur om åpen utdanning og å implementere læringsressurser. Det kan være behov for en arena på tvers av fakultetene som fremmer samarbeid på tvers mellom studieprogram.

Det pekes på at som strategi innebærer tilpasning å kunne møte flere og vekslende behov med samme ressursbase, for eksempel gjennom «omvendt undervisning»; felles grunnmoduler på tvers av studiesteder.

HelPed peker på i sin uttalelse at en nøkkel i økt bruk av omvendt undervisning, er økt pedagogisk kompetanse og støtte fra pedagogiske enheter som HelPed, Result⁸ og Læringsakademiet⁹. Både studenter og vitenskapelig ansatte vil trenge mer kunnskap om hvordan studenter i større grad kan involveres i utvikling av undervisning og ta en mer aktiv rolle i læringsprosessene. En annen sentral faktor for å lykkes i økt bruk av omvendt undervisning, kan ligge i utvidet bruk av åpne undervisningsressurser. Det finnes per i dag tusenvis av videoer og andre ressurser lokalt og nasjonalt, som i liten grad er tatt i bruk ved UiT. Det er behov for et mer systematisk arbeid med åpen utdanning i studieprogramporteføljeprosessens neste faser.

Utfordring med studentenes tilhørighet er problematisert av Institutt for psykologi. Det er flere momenter i modellene som kan stå i veien for studentenes trivsel og tilhørighetsfølelse. Strategien 'tilpasning' er riktig å vurdere med tanke på universell utforming og tilrettelegging. Flexibiliteten i strategien medfører imidlertid også færre muligheter for å bygge et godt studiemiljø, fordi studentene studerer på ulike steder og tidspunkter. Utvikling av mentorordninger ved studieprogrammene vil kunne være viktig som en mulig løsning på dette.

2.5.2. Kunstig intelligens

Kunnskapssektoren påvirkes til enhver tid av samfunnets raske endringer. Et eksempel på dette er feltet kunstig intelligens (KI) i høyere utdanning. KI har åpnet for nye muligheter i bruken av KI i høyere utdanning, hovedsakelig gjennom bruk av store språkmodeller (f.eks. ChatGPT). Studenter og ansatte bør som del av den generelle digitale kompetansen oppmuntres til å bli KI-kyndige. Dette er en del av digital kompetanse og også generiske ferdigheter som omstillingskompetanse, som vi må legge til rette for i alle våre utdanninger, og hvor vi må benytte oss av de fagmiljøene som har kompetanse på dette. I forbindelse med at UiT har opprettet sin egen chatGPT-tjeneste, ChatUiT, er det viktig å følge opp med kompetanse til både undervisere og studenter.

2.5.3. Etter- og videreutdanning

⁸ Ressurssenter for undervisning, læring og teknologi ved Universitetsbiblioteket. [RESULT | UiT Norges arktiske universitet - Result](#)

⁹ [Læringsakademiet ved BFE | UiT](#) ved Fakultet for biovitenskap, fiskeri og biologi

Under tilpasning som strategi fremheves det også at muligheten for å studere på deltid er et særlig behov i arbeids- og samfunnslivet. Det er flere av våre institutter som ser på mulighetene for å tilby etter- og videreutdanning (EVU), enten som en ny aktivitet eller som en utvidelse av det de allerede har av tilbud.

IHO ser på EVU som en mulig inntektskilde. Grunnet tett samarbeid med praksisfeltet er IHO kjent med behov for etter- og videreutdanning (EVU) hos ansatte i helse- og omsorgstjenesten. Der tjenesten har behov for kompetanseheving vil det kunne være en inntektskilde for instituttet å tilby denne type EVU mot betaling. Det kan f.eks. være aktuelt å tilby noen av våre allerede etablerte enkeltemner som EVU for ansatte i helse- og omsorgstjenesten som mangler denne kompetansen. Dette er f.eks. aktuelt for emner i paramedisinutdanningen, da den største andelen av ansatte i tjenesten per i dag har utdanning på videregående skole nivå. Det er også aktuelt å tilby nye heldigitale EVU med nasjonal distribusjon der det er tydelige behov (f.eks. i nukleærmedisin, der det er krav i forskrift, men der det i dag mangler undervisningstilbud i Norge).

HelPed har i dag ansvaret for et EVU emne på masternivå HEL-6331 Veiledningskompetanse, som tilbys som valgbart emne eller gis innpass i master i helsefaglig utviklingsarbeid og master i sykepleie. Ettersom vi har fått forskriftsfestet at alle helse- og sosialfaglige studieprogram skal ha veiledningskompetanse, kan vi vurdere om dette emnet bør integreres i profesjonsutdanningene. Vi utarbeider innenfor prosjektet VeiKomp Nord¹⁰ et introduksjonsemne i veiledning, som også kan vurderes innpasset i våre profesjonsutdanninger.

RKBU har en rekke enkeltemner som de i dag tilbyr som etter- og videreutdanning. Disse gir studiepoeng i temaer som kunne vært svært aktuelle i en mastergrad i pedagogikk, psykologi, psykisk helse, barnevern, spesial/sosialpedagogikk etc. Med nåværende modell for utdanninger på UiT så forekommer det at studenter søker å få innpasser emner fra RKBU, men i begrenset omfang grunnet dagens finansieringsmodell.

Som en del av revisjonen i Master i Public Health jobbes det med ulike EVU kurs innenfor epidemiologi, forebygging, analyse av registerdata, statistikk, helseøkonomi og kost-nytte analyser. Med bakgrunn i de behovene for forebygging og omstillingskompetanse som belyses i rapporten fra helsepersonellkommisjonen samt at vi ser at alle politikere bør skoles innenfor folkehelse ser vi at vår kompetanse og deler av eksisterende kursportefølje bør utvikles med tanke på EVU i regionen. Vi har også tidligere trukket frem at ett av de to foreslått løpene på masternivå, kan tilpasses EVU.

Fakultetets vurdering: tilpasning i form av fleksible tilbud må i hovedsak utvides med at de samme emnene gis både for campusstudenter, og studenter på andre campus og/eller som EVU. Det må gjøres et videre arbeid ved Helsefak for å identifisere emner/temaer som skal tilbys fleksibelt. Vi anerkjenner at det for underviserne blir en ekstra utfordring å samtidig undervise både studenter fysisk tilstede og digitalt. Det må derfor være fokus på opplæring i god emnedesign og pedagogiske løsninger som er tilpasset denne type undervisning. Fakultetet anser videre at åpne læringsressurser og nye verktøy som KI må tas i bruk i større utstrekning i selve undervisningen, i vurdering av studentene og i gjennomføring/planlegging av undervisning. Dette vil kreve både opplæring og kulturendring, men vil ha et potensiale for ressursbesparelser.

¹⁰ [Veiledningskompetanse for en bærekraftig helsetjeneste i Nord-Norge | UiT](#)

Del 3. Gjennomgående endringer og anbefalinger

3.1. Læringsdesign og støtte til faglig utvikling

Senter for helsefaglig pedagogisk utvikling (HelPed), har helt siden etablering i 2012 arbeidet med læringsdesign og støtte til fagmiljøene i forbindelse med utdanningsreformer, revisjoner og kontinuerlig kvalitetsutvikling. Rapporten peker på at studieprogramporteføljeprosessen vil «intensivere behovet for arbeid med læringsdesign». HelPed påpeker at det er viktig at en slik intensivering og støtte til revisjonsarbeid foregår nært fagmiljøene, med etablerte kompetansemiljø som er oppdaterte på fagdidaktikk, utdanningsforskning og kan legge til rette for utvikling av kunnskapsbasert undervisning i ulike fagmiljøer. I inneværende år, 2023, har HelPed samarbeidet med flere fagmiljø i forbindelse med studieplanrevisjon av eksisterende studieplaner (Master in Public Health, Master i sykepleie/ABIKO, Medisin- og jordmorutdanning). HelPeds erfaringer fra arbeid med læringsdesign viser at dette er et ressurskrevende arbeid som krever et godt samarbeid mellom vitenskapelige og administrativt ansatte, samt god forankring på alle ledernivå.

I styringsgruppas rapport heter det på side 25: «For å være bedre dimensjonert for det videre utviklingsarbeidet som nå vil være nødvendig legges det opp til bedre skalering av støtte til utvikling av læringsdesign gjennom utvikling av nettbaserte læringsressurser og felles prosessworkshops som kan legge grunnlag for fagmiljøenes egen prosesser.» Videre pekes det på at det er gitt prioritet til et økt samarbeid mellom Universitetsbiblioteket, Avdeling for IT og Avdeling for forskning, utdanning og formidling, de to sistnevnte enheter på nivå 1.

Fakultetets vurdering: Helsefak vil peke på at det også blir viktig å se samlet på hvordan de ulike pedagogiske enhetene ved hele UiT fungerer sammen; at de utfyller hverandre i tjenesteutvikling og mandat og at vi sikrer at vi på en best mulig måte når ut til fagmiljøene. Selv om Helsefak i dag har en egen pedagogisk enhet, er det viktig for oss å sikre at våre fagmiljø også kan dra nytte av de tjenester som utvikles ved UiTs sentrale enhet Result¹¹ som bl.a. har i sitt mandat å bistå fagmiljøer og ledelse ved UiT med utvikling av undervisnings- og læringskvaliteten ved institusjonen. Det er sentralt at HelPed og Result jobber sammen om dette. Hvordan dette skal gjøres anbefaler vi tas med i det videre arbeidet med utvikling og dimensjonering av støttetjenestene innen faglig utvikling av undervisning. I dag er fagmiljøene små og sårbare og for å nå ambisjonene til UiT i studieprogramutviklingen, er det sentralt at vi ser på dette samlet. Eksempel på problemstillinger fagmiljøene vil trenge støtte til å løse er:

- Hvordan formulere gode og treffsikre læringsutbyttebeskrivelse i fellesemner med studenter fra ulike fagområder?
- Hvordan gi god undervisning til store studentkull samtidig som man ivaretar tilhørighet til eget studieprogram?
- Hva er en kritisk masse for hvor stort studenttall en kan samle i fellesundervisning?
- Hvordan implementere digitale læringsressurser i emner/ undervisning slik at man oppnår læringsutbytte men med redusert ressursbruk?

4.0 Formelle rammevilkår

¹¹ Ressurssenter for undervisning, læring og teknologi ved Universitetsbiblioteket.

Det er flere som nevner at dagen budsjettmodell ikke fremmer samarbeid og at det må utvikles incentiver for å fremme samarbeid om emner. Vi vil peke på at prosessen med å revidere budsjettmodellen oppfattes som sentral for å kunne nå målene i arbeidet med fornying av emne- og studieporteføljen.

4.1. Organisering av semesteret

Enhetene bes særlig om å gi tilbakemelding på hva som bør være hovedregel for organisering av semesteret og der har vi fått ulike tilbakemeldinger fra instituttene. Vi ser at en sekvensiell organisering av semesteret kan gjøre at flere av våre emner kan tilbys som kompetansepåfyll for studentgrupper som vil studere på deltid og kombinere studier med arbeid og at det muligens vil lette organiseringen av semesteret.

Vi tar også med innspillet vi har fått fra Institutt for psykologi som på det sterkeste vil advare mot en sekvensiell organisering av semesteret. Det er flere grunner til dette. De viktigste av dem er *ikke* 'et spørsmål om preferanser og faglig egenart', slik det står skrevet i høringsbrevet, men handler om et solid forskningsgrunnlag:

- En av de viktigste strategiene for varig læring, godt dokumentert gjennom mengder av forskning i over hundre år, er å *fordele læringen over tid*. Dette kalles gjerne 'spacing' i litteraturen, og handler om at man fordeler læringsstoffet utover tiden man har til rådighet og repeterer jevnlig. Ved å dele opp semesteret i bolker, fratar man studentene muligheten til å jobbe grundig med egen læring, og man fratar underviserne muligheten til å bruke denne viktige strategien i sin undervisningsplanlegging.
- Man lærer bedre av å jobbe med ulike fag parallelt enn ved å fokusere på én ting om gangen. Da får stoffet tid til å modnes, og man får variasjon i de daglige arbeidsoppgavene.
- En students arbeidsmengde er gitt å være 25-30 timer per studiepoeng. Det innebærer 250-300 timer per 10 stp-emne, og tilsvarer allerede mellom 41 og 50 timer i uka for et vanlig semester (18 uker). Denne arbeidsmengden er dog veiledende og varierer fra emne til emne med tanke på vanskelighetsgrad, tidligere kunnskaper, type undervisning og vurderingsform, osv. Ved å dele opp semesteret i eksempelvis tre bolker á seks uker, mister studentene fleksibiliteten som ligger i å prioritere hvor mye arbeid som til enhver tid behøves til hvert emne, og man kan risikere at de trår vannet i én bolke, mens de må jobbe ekstra mye i en annen.
- Studentene fratas muligheten til å jobbe med å strukturere, planlegge og prioritere mellom ulike oppgaver – ferdigheter de trenger i et senere arbeidsliv.
- Sekvensiell oppdeling av semesteret skaper sårbarhet for fravær. Studentene risikerer å gå glipp av store deler av emnet dersom de blir syke, må på HV-øvelse eller opplever livskriser av ulik art.

Samlet medfører sekvensiell undervisning det motsatte av den fleksibiliteten man ønsker seg av en ny modell. I stedet vil vi foreslå at man setter opp faste tidsluker hver uke for emner som går samtidig, slik at man unngår kollisjoner og skaper forutsigbarhet for undervisere og studenter. Dette vil også bidra til at studentene kan lage seg gode, faste arbeidsrutiner for et helt semester, i stedet for å planlegge på nytt hver uke.

Fakultetets vurdering: Fakultetet støtter ikke innføring av sekvensiell organisering som ny hovedregel for organisering av semesteret, men at det bør tillates bruk der det er hensiktsmessig.

4.2. Campusdimensjonen

Institutt for vernepleie peker på en utfordring som vil ramme de mindre campusene i større grad enn programmene ved Campus Tromsø. En samkjøring av obligatoriske emner som Vitenskapsteori og Metode, rent digitale emner, samt det å åpne opp for valg av enkeltemner på andre masterprogram ved UiT, medfører en fare for «utarming» av studietilbud ved Institutt for vernepleie og Campus Harstad. Dette ved at en risikerer å sitte igjen kun med enkeltemner, mens større deler av masteren tas digitalt eller ved andre campuser. Dette vil kunne gjøre Institutt for vernepleie mindre attraktivt for ansatte med førstekompetanse, og kunne svekke instituttets faglige robusthet. Dette innspillet kan overføres til flere av programmene som har hovedsete på våre mindre campus og en slik samkjøring bør ikke gjøres før det er vurdert nærmere hvilke tilpasninger som kan gjøres i undervisningsmetodikk og læringsdesign som er nødvendig.

Idrettsvitenskap er også eksempel på et fagområde som kan illustrere utfordringene vi har med å tilby utdanning på flere campus. Ved mindre campus vil studentene ha færre valgmuligheter, og vil i en byggeklossmodell måtte flytte mellom campus, med risikoen for at de ikke kommer tilbake. Et alternativ er å sikre at emnepakker som skal tas av flere studieprogram lokalisert ved ulike campus er fleksible og samlingsbaserte.

IH har også utviklet noen av sine program som fleksible program, men med samlinger i Alta.

Fakultetets vurdering: Emner og emnepakker som skal tas av flere studieprogram lokalisert ved ulike campus må være fleksible slik at studenter kan følge disse fra flere studiesteder. Det er viktig å være oppmerksom på at det parallelt som UiT utvikler sin studieportefølje er viktig at Samskipnaden tilpasser sine bo-tilbud også for korttidsutleie og samlingsbaserte utdanninger. Fakultetet vurderer det videre slik at institutt og programledelse bør være distribuert på UiT sine campus/studiesteder der det er mulig slik at ikke all ledelse gjøres fra campus Tromsø.

4.3. Andre rammebetingelser

- De fleste av utdanningen ved Helsefak har ett tett og nært samarbeid med praksisfeltet (spesialist- og primærhelsetjeneste). Dette er nødvendig for å utvikle og gjennomføre praksisemner. Vi må derfor være tilpasset praksisfeltets rammer for å kunne gjennomføre undervisningen i hvert semester. Bruk av kombinerte stillinger (dvs delt ansettelse ved UiT og i praksisfeltet) er en suksessfaktor og er prioritert i tiden fremover.
- Utdanningene foreslår evaluering av organisering, undervisning og vurdering, med mål om å finne og utvikle mindre ressurskrevende løsninger. F.eks. innføre alternative former for og gjennomføring av arbeidskrav og eksamen. F.eks. å ta i bruk video eller å endre fra individuelle til par-/gruppevis bachelor og masteroppgaver. Videre utvikle flercampusundervisning (f.eks. som i det eksternfinansierte prosjektet «Det langstrakte klasserommet») gjennom **deling, digitale løsninger og organisering i samtid** mellom ulike studiesteder.
- Det vil være nødvendig med rutiner som sikrer at emner som inngår i emnepakker ikke kan legges ned eller endres uten at studieprogrammer som tilbyr disse emnepakkene har mulighet til å komme med innspill.

- Administrative tjenester må være rigget slik at brukere av tjenestene opplever å få den nødvendige støtten for å klare omstillingen
- Pr. i dag er finansieringsmodellen ved UiT et hinder for å få til synergier og samarbeid på tvers av fakultet. Dette fremheves bl.a av Institutt for samfunnsmedisin som er i gang med et revisjonsarbeid av Master in Public Health og peker på at et godt samarbeid på tvers av fakultet forutsetter en finansieringsmodell som fremmer samarbeid og at incentiver til tverrfaglig samarbeid bør utarbeides.
- I en prosess med fornyelse av studieporteføljen vil det være viktig å skape engasjement hos de ansatte. Det vil være viktig å kunne presentere konkrete eksempler som viser at modellene vil frigjøre tid til FoU aktivitet og gi handlingsrom, samtidig som studiekvaliteten beholdes.
- Digitale systemer for oppfølgingen av studenter i praksis vil kunne lette arbeidsbyrden for de faglige ansatte.
- Program som samarbeider må være strukturert sånn at samarbeid er mulige (opptakssyklus osv.) – hva skal til for å få til fellesundervisning.
- Studieprogramledelse må utvikles videre, og spesielt opplæringen må styrkes for å gi nødvendig kompetanse og trygghet i rollen.

ORIENTERINGSSAK

Til:
Fakultetsstyret for Det helsevitenskapelige fakultet

Møtedato:
30.10.2023

Sak:
20/23

Læringsmiljøutvalgets årsrapport for studieåret 2022/2023

Læringsmiljøutvalget (LMU) ved UiT rapporterer hvert år om arbeidet sitt til universitetsstyret. Rapporten ble behandlet av Universitetsstyret den 27. september 2023. Fakultetsledelsen synes at rapporten er viktig og ønsker derfor å legge den frem for fakultetsstyret ved Det helsevitenskapelige fakultet.

LMU er det eneste utvalg ved UiT, der ansatte og studenter har like mange representanter hver. Dette skal sikre studentenes medbestemmelse om saker som gjelder læringsmiljøet. Leder for LMU velges for et år, vekselvis blant ansatte- og studentrepresentanter. LMU skal legge til rette for et godt læringsmiljø og arbeide for å bedre studentvelferden ved UiT.

Fokusområder i studieåret 2022/2023 har vært

- utfordringer med studentengasjement og studentfrivillighet
- revisjon av læringsmiljøhåndboken
- faglig og sosial integrering av nye studenter
- oppfølging av funn fra SHoT-undersøkelsen og Studiebarometeret
- oppfølging av merknader om læringsmiljøet i NOKUTs tilsynsrapport

Den vedlagte rapporten ble behandlet i vårsemesterets siste LMU-møte 10. mai 2023, og enstemmig vedtatt.

Gunbjørg Svineng
dekan

—

Dokumentet er elektronisk godkjent og krever ikke signatur

Vedlegg

1 Årsrapport LMU 2022/2023

Saksansvarlig: Heidi Adolfsen
Saksbehandler: Åshild Strømmesen

Årsrapport 2023

Læringsmiljøutvalget ved UiT Norges arktiske universitet
– studieåret 2022/2023

Innhold

1	Læringsmiljøutvalgets mandat og sammensetting	2
1.1	Læringsmiljøutvalgets medlemmer 2022/2023	2
2	Saker i studieåret 2022/2023	4
2.1	Møteaktivitet.....	4
2.2	Oppfølging av implementering av handlingsplan for universell utforming og individuell tilrettelegging for studenter ved UiT 2021-2024	5
2.3	Læringsmiljøhåndbok for studenter.....	6
2.4	Studentengasjement	6
2.5	Studiestart	8
3	NOKUT-tilsynet 2022.....	9
4	Oppfølgingstiltak.....	10

1 Læringsmiljøutvalgets mandat og sammensetting

Det er lovpålagt at alle institusjoner skal ha minst ett læringsmiljøutvalg, jf. [Lov om universiteter og høyskoler \(universitets- og høyskoleloven\) § 4-3](#). Læringsmiljøutvalget (LMU) skal bidra til at bestemmelsene om læringsmiljøet blir fulgt, og sikre studentenes medvirkning i prosessene. Institusjonens arbeid med læringsmiljøet skal dokumenteres og inngå som en del av institusjonens interne system for kvalitetssikring.

Læringsmiljøutvalget ved UiT har følgende mandat og skal:

- bidra til at første og andre ledd i lov om universiteter og høyskoler § 4-3 blir gjennomført
- delta i planleggingen av tiltak for å sikre og videreutvikle kvaliteten i læringsmiljøet og i studiene samt følge utviklingen i spørsmål som angår studentenes sikkerhet, velferd og læringssituasjon
- følge opp UiTs arbeid med Handlingsplan for universell utforming og individuell tilrettelegging for studenter ved UiT
- avgi årsrapport om sitt arbeid med læringsmiljøet til universitetsstyret

Leder av LMU og sekretariatet skal påse at rektoratet er orientert om læringsmiljøutvalgets arbeid.

Utvalget velger hvert studieår leder, vekselvis blant institusjonens og studentenes representanter. I studieåret 2022/2023 har en studentrepresentant vært leder av LMU. Ved UiT består LMU av 12 representanter, seks studenter og seks ansatte.

1.1 Læringsmiljøutvalgets medlemmer 2022/2023

Studentmedlemmer:

- Victor Zimmer, Fakultet for naturvitenskap og teknologi, campus Tromsø.
- Fredrik Askim, Fakultet for humaniora, samfunnsvitenskap og lærerutdanning, campus Tromsø.

- Silje Heløe Kjær-Olsen, Fakultet for humaniora, samfunnsvitenskap og lærerutdanning, campus Tromsø
- Malin Louise Nyhagen, Fakultet for humaniora, samfunnsvitenskap og lærerutdanning, campus Alta
- Madelen Garnes, Fakultet for ingeniørvitenskap og teknologi, campus Narvik
- Rune Witon Olsen, Fakultet for biovitenskap, fiskeri og økonomi, campus Harstad
- Robin Johansen, Fakultet for biovitenskap, fiskeri og økonomi (vara)

Victor Zimmer har vært leder for Læringsmiljøutvalget studieåret 2022/2023.

Ansattmedlemmer:

- Cecilie Andreassen, seniorrådgiver ved Fakultet for naturvitenskap og teknologi, campus Tromsø
- Heidi Adolfsen, avdelingsdirektør ved Avdeling for forskning, utdanning og formidling
- Torun Jansen, studieleder ved Fakultet for humaniora, samfunnsvitenskap og lærerutdanning, campus Alta
- John McNicol, prodekan utdanning ved Fakultet for humaniora, samfunnsvitenskap og lærerutdanning, campus Tromsø
- Terje Øien Thomsen, førstelektor ved Det helsevitenskapelige fakultet, campus Harstad
- Bjørn Christian Nilsen, førstelektor ved Fakultet for ingeniørvitenskap og teknologi, campus Narvik
- Astrid Gramstad, prodekan utdanning ved Det helsevitenskapelige fakultet (vara)
- Kjersti Dahle, seksjonsleder Seksjon for studieadministrasjon, Avdeling for forskning, utdanning og formidling (vara)

Følgende har hatt observatørstatus:

- Norges arktiske studentsamskipnad, ved leder for studenthelse Eline Stenseth
- Studentombudet, ved Torill Varberg
- Avdeling for bygg og eiendom, ved avdelingsdirektør Erland Loso

- Universitetsbiblioteket, ved seksjonssjef Mariann Cesilie Løkse
- Studentparlamentet, ved Robin Johansen
- Arbeidsmiljøutvalget, ved Andreas Holm Bakke

Seniorrådgiver Verena Woltering i Avdeling for forskning, utdanning og formidling har hatt sekretariatsansvaret.

I tidligere rapporter ble studentrepresentantenes engasjement omtalt som svak. Dette har bedret seg merkbart.

2 Saker i studieåret 2022/2023

2.1 Møteaktivitet

LMU har hatt to møter i høstsemesteret, der første møtet ble brukt som en introduksjon i arbeidet med læringsmiljøet, og der LMU har spilt inn tema de ønsker å se nærmere på i løpet av studieåret. Det ble også valgt ny leder for LMU for inneværende studieåret. I andre møtet ble funn fra [Studentenes helse- og trivselsundersøkelse \(SHoT\)](#) presentert, og i dette møte slo LMU fast behovet for et ytterlig LMU-møte om våren for å sette rammer for neste studiestart. Dermed ble det avholdt fire møter i vårsemesteret, istedenfor tre møter, som er vanlig.

LMU har i studieåret 2022/2023 hatt møte disse dager:

Dato	Tema
28. september 2022	<ul style="list-style-type: none"> • Innlegg av Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse (tidligere Universell) om læringsmiljø og individuell tilrettelegging • Gjennomgang i medlemmenes motivasjon for arbeidet • Valg av ny leder
30. november 2022	<ul style="list-style-type: none"> • Presentasjon av SHoT-undersøkelsen • Revisjon av læringsmiljøhåndboken for studenter • Planlegging av møter i vårsemesteret 2023

01. februar 2023	<ul style="list-style-type: none"> • Utfordringer med studentengasjement ved UiT • Presentasjon av «Studentliv ved Samskipnaden»
01. mars 2023	<ul style="list-style-type: none"> • Presentasjon av funn fra Studiebarometeret • Presentasjon av forskningsprosjektet «Sunne valg» ved Institutt for samfunnsmedisin
12. april 2023	<ul style="list-style-type: none"> • Forslag til studiestart 2023/2024 for å integrere nye studenter faglig og sosialt
10. mai 2023	<ul style="list-style-type: none"> • LMUs årsrapport

En gang per studieår skal det gjennomføres campusbesøk ved en campus utenfor Tromsø, der leder og sekretær til LMU, sammen med LMU-medlemmer som har sin tilhørighet ved denne campus, møter campusledelsen. Ved overgangen til nytt økonomisystem har LMU mistet sitt budsjett, og har enda ikke fått det tilbake. Det ble derfor i dette studieår ikke gjennomført campusbesøk, da det var ingen midler til å dekke reisekostnadene. Campusbesøkene ønskes å tas opp igjen så fort som mulig.

2.2 Oppfølging av implementering av handlingsplan for universell utforming og individuell tilrettelegging for studenter ved UiT 2021-2024

[Handlingsplan for universell utforming og individuell tilrettelegging for studenter ved UiT 2021 – 2024](#) fastsetter tiltak fordelt på fem fokusområder til oppfølging innen 2024. I handlingsplanen tildeles ansvaret for arbeidet med universell utforming og individuell tilrettelegging til alle avdelinger i organisasjonen.

Seksjon for forskning og utdanningskvalitet (SEFU) har i våren 2023 etablert et nytt forum for tilrettelegging i samarbeid med fakultetene. Formål med forumet er å dele erfaringer, gi hverandre opplæring, og sikre studentenes likbehandling ved alle fakultetene. Forumet har så langt hatt to møter, der det ved første møte ble brukt mest tid på å avklare forventninger og behov til forumet. Forumet får støtte fra en jurist ved Seksjon for studieadministrative tjenester (SSA). Det er også ønskelig å få representanter fra IT-avdelingen (ITA) og Avdeling

for bygg og eiendom (BEA) inn i forumet. Det overordnede mål er å redusere behov for individuell tilrettelegging idet det legges mer vekt på universell utforming. For dette trengs det hjelp fra andre avdelinger for å identifisere områder som kan være aktuell for universell utforming.

2.3 Læringsmiljøhåndbok for studenter

UiTs læringsmiljøhåndbok for studenter ble vedtatt av LMU 18.11.2008. Siden har UiT fusjonert med Høgskolene i Tromsø (2009), Finnmark (2013), Harstad og Narvik (2016). Også studiehverdagen og undervisningen har gjennomgått store endringer grunnet den tekniske utviklingen og pandemien. Både med henblikk til innhold og format er læringsmiljøhåndboken utdatert.

Utfyllende og lett tilgjengelig informasjon om sentrale og lokale bestemmelser, organisering og ansvarsfordeling er essensiell for at studentene skal trives i studiehverdagen. Mye av denne informasjonen er allerede tilgjengelig for studentene på nettsiden «Min side».

Læringsmiljøhåndboken mangler informasjon om det digitale og pedagogiske læringsmiljø og HMS. Denne informasjonen kan lett tilføyes.

Det anses dog som mer hensiktsmessig å gjøre informasjonen tilgjengelig på nett istedenfor å lage en ny læringsmiljøhåndbok. Det er bestilt en ny nettside om læringsmiljø, som vil være tilgjengelig på studentenes «Min side». Arbeidet forventes ferdigstilt innen utgangen av juni. Skulle det vise seg nettsidene ikke vil kunne erstatte læringsmiljøhåndboken, så vil det utarbeides en ny version.

2.4 Studentengasjement

Studentenes medvirkning er av stor betydning sett både fra et faglig og sosialt perspektiv.

Videre er studentenes representasjon i styrer, råd og utvalg lovpålagt, jf. [Universitets- og høyskoleloven §4-4](#). Dette er grunnlaget for at studenter skal ha minst 20 % av medlemmene i

«kollegiale organ som tildeles beslutningsmyndighet», som for eksempel universitetsstyret, fakultetsstyrer, instituttråd eller strategisk utdanningsutvalg.

Vervet som kulltillitsvalgt ved utdanningen kan anses som inngangsport til disse verv, da det er lav terskel til å bli valgt, og studentenes representanter til styrer, råd og utvalg velges som regel fra denne gruppen. Vervet som kulltillitsvalgt er ulønnet, mens studenter i styrer mottar honorar etter Statens personalhåndbokens satser. Deltakelse i råd og utvalg kompenseres med studentlønn (lt. 35).

Studentutvalgene og studentparlamentet opplever det som utfordrende å rekruttere studenter til verv. Særlig etter pandemien har dette blitt vanskeligere, da nye studenter selv ikke har opplevd hva studentmedvirkning betyr og i hvilket omfang det kan bidra til trivsel på campus. Andre mulige grunn er lite kjennskap til vervets ansvarsområder og arbeidsbelastningen. Per i dag finnes det ingen oversikt over studentvervene, deres arbeidsoppgaver, estimert tidsbruk og honorar. En nettside med denne informasjonen er under utarbeidelse. Fakultetene trekker fram den antatte arbeidsmengden som hinder for å ta på seg verv, da studenter i stor grad må jobbe ved siden av sine utdanninger og har derfor lite tid til rådighet. I noen tilfeller har tillitsvalgte studenter også fått for mye ansvar i klage- og konfliktsaker, idet deres verv ble forvekslet med den tillitsvalgte har i fagforerlinger.

Etter dialogmøter med studenter, fakulteter og samskipnaden har SEFU tydeligere definert hva kulltillitsvalgte studenters ansvaret er, og lagt en plan for en felles kulltillitsvalgtskolering ved UiT. Studentene vil gis en innføring i sine roller og ansvarsområder, samt opplæring i oppgavene som inngår i vervet. Hensikten er å sikre at alle studenter får den samme opplæringen og gi dem mer trygghet i å utøve vervet. Rollen som kulltillitsvalgt vil presiseres i UiTs kvalitetssystem for utdanning, og instituttene skal legge til rette for en kvalitetsdialog med kulltillitsvalgte studenter. Planen for en felles kulltillitsvalgtskolering ble godkjent i Det strategiske utdanningsutvalg (SUV) 28. april 2023.

SEFU har i høsten 2022 etablert månedlige dialogmøter med samskipnaden og studentparlamentet for å diskutere felles utfordringer og for å holde hverandre orientert om arbeidet med læringsmiljø på tvers av organisasjonene. Dialogmøtene har ført til bedre kjennskap til hverandres arbeid og har forbedret samarbeidet.

2.5 Studiestart

Studentenes helse- og trivselsundersøkelse (SHoT) gjennomføres hvert 4. år av folkehelseinstituttet. Undersøkelsen skal gi innsikt i hvordan studentene har det, og hvordan velferdstilbudet kan forbedres. Da funn fra undersøkelsen ble presentert i LMU-møte i november ble følgende tema trukket fram:

- Studiebyen/-stedet
- Mottakelse ved studieprogrammet
- Trivsel med undervisningen
- Fysisk og psykisk helse
- Ensomhet
- Mobbing og trakassering
- Alkoholbruk

Av disse tema ble det viet mest oppmerksomhet til helse, ensomhet og alkoholbruk. LMU uttrykte bekymring for flere funn i undersøkelsen, og var samstemt i beslutningen om å se nærmere på disse problemstillinger. Det ble derfor satt opp et ekstra møte i vårsemesteret for å drøfte hvordan semesterstarten kan legges opp, slik at studentene opplever felleskap blant medstudentene og faglig tilhørighet.

LMU har fattet vedtak som involverer alle nivåer i oppfølgingen:

- Nivå 1 (universitetet):
 - UiT bør forbedre koordineringen av studiestarten, og ha i større grad en tydelig felles plan.
 - UiT bør ha arrangementer under studiestart med fokus på å lære nye studenter å være student. Forelesere bør bidra som autoritet med informasjon, samt sette forventningene.
 - UiT bør dekke kostnadene for å sende fadderstyrene fra hver campus på "Nasjonalt Fadderseminar" i regi av Lykkepromillen i Trondheim.
 - Det bør settes ned en arbeidsgruppe bestående av UiT, samskipnaden og studentene som profesjonaliserer fadderopplæringen.

- Nivå 2 (fakultetene/campusene):
 - Fakultets-/campusledelsen bør i løpet av vårsemesteret arrangere et møte med fakultetets fadderstyre og studentutvalg for en felles forståelse om planer for semesterstarten.
 - Studenter rapporterer om en god opplevelse av å bli ringt i forkant av studiestart når man er ny student. Dette tiltak bør utvides der det er mulig.
- Nivå 3 (instituttene):
 - Instituttledelsen bør i løpet av våren møte linjeforeningene ved instituttet for felles forståelse om planer for semesterstarten.
 - Studieprogrammene bør ha en plan for campusvandring som fadderne/mentorene kan følge, denne bør inkludere f.eks. UB, Studentrådgevinga, o.l.
- Nivå 2 og/eller 3:
 - Det bør eksistere en støtteordning spesifikt for arrangementer under studiestarten, enten hos fakultetet eller instituttet. Dette er viktig ettersom studentforeningene ikke bør oppleve at de må prioritere midler bort fra arrangementer og aktivitet resten av året for å bidra under studiestarten.

3 NOKUT-tilsynet 2022

Høsten 2022 har NOKUT (Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen) ført tilsyn med UiTs systematiske kvalitetsarbeid innen utdanning. Den overordnede vurderingen er at kravene i universitets- og høyskoleloven § 4-3 (5): *Institusjonens arbeid med læringsmiljøet skal dokumenteres og inngå som en del av institusjonens interne system for kvalitetssikring etter § 1-6.* er oppfylt. NOKUT vurderer det slik at læringsmiljøet inngår som en del i kvalitetssystemet, under kvalitetsområdet «rammekvalitet». Arbeidet dekker alle dimensjoner av læringsmiljøet, og er tilstrekkelig dokumentert. Likevel poengterer NOKUT at UiT med fordel kunne jobbe mer systematisk med læringsmiljøet.

Den detaljerte vurderingen nevner følgende områder:

- *Strategisk forankring*

LMU har representanter fra alle fire campus ved UiT, og dette omtales positivt av NOKUT, da dette bidrar til forankring av arbeidet ved studiestedene. Det virker dog tilfeldig hvilke saker meldes inn til LMU. NOKUT anbefaler LMU å ha et mer overordnet blikk og en tydeligere strategisk forankring. Det er også uklart hvilken rolle LMU har mot andre organer ved UiT i arbeidet med læringsmiljøet.

- *Kvalitetssystem*

Det kommer ikke fram i kvalitetssystemet hvordan UiT sikrer at alle sider ved læringsmiljøet er dekket. Dette også med henblikk til at det digitale og pedagogiske læringsmiljøet ikke nevnes i kvalitetssystemet.

NOKUT kritiserer også at «si ifra!»-systemet er kun tilgjengelig på norsk, og er ukjent for mange studenter.

- *Studieprogramleder*

Studieprogramledernes rolle er forankret i kvalitetssystemet med et særskilt ansvar for utvikling av læringsmiljøet. NOKUT er bekymret for at studieprogramledere har fått for stort ansvar for studentenes læringsmiljø, da denne rollen i de fleste tilfeller utgjør 20 – 50 %, og oppfølgingen av alle læringsmiljøområder i tillegg til andre arbeidsoppgaver innen studieprogramledelse er et kapasitetsproblem.

NOKUT ser positiv på at læringsmiljøets ulike dimensjoner kan inngå i studieprogrammets utviklingsplaner, men stiller seg kritisk til at studieprogramlederen bestemme hvilke dimensjoner det fokuseres på, da det ikke finnes tydelige mekanismer som sikrer at alle dimensjoner av læringsmiljøet ivaretas.

4 Oppfølgingstiltak

LMU har i sitt møte 10. mai 2023 fattet følgende tiltak:

- LMU vil lage en møteplan for studieåret 2023/2024 ved sitt første møte i det nye studieåret, da tematiske oppsett øker engasjement i møtene.

- LMU skal synliggjøres mer i organisasjonen gjennom f.eks. presiseringer av utvalgets rolle og ansvar i UiTs kvalitetssystem for utdanning.
- LMU (representert gjennom enten leder eller sekretær) vil delta aktivt i møter angående semesterstarten.
- LMU vil følge opp Handlingsplan for universell utforming og individuell tilrettelegging for studenter ved UiT 2021 – 2024, og planlegge dens revisjon.

Tromsø, 29. mai 2023

Victor Zimmer
Leder for Læringsmiljøutvalget

Verena Woltering, seniorrådgiver
Sekretær for Læringsmiljøutvalget

ORIENTERINGSSAK

Til:
Fakultetsstyret for Det helsevitenskapelige fakultet

Møtedato:
30.10.2023

Sak:
21/23

Orientering om innspill fra UiT Norges arktiske universitet til "Utredning av en mer samlet organisering av forsknings- og kompetansesentrene utenfor spesialisthelsetjenesten"

Helse- og omsorgsdepartementet skal i samråd med berørte departementer utrede en mer samlet organisering av kompetansesentrene utenfor spesialisthelsetjenesten med mål om å etablere et mer helhetlig system for bedre og mer koordinert støtte til kommunesektoren.

Helsefak er vertskap for et institutt og flere av de berørte sentrene som omfattes av utredningen. Fakultetsledelsen ønsker derfor å gjøre fakultetsstyret oppmerksom på utredningen og innspillet som er sendt fra UiT Norges arktiske universitet, da utredningen potensielt kan ha stor betydning for fakultetet, institutt og senter ved Helsefak.

Gunbjørg Svineng
dekan

Dokumentet er elektronisk godkjent og krever ikke signatur

Saksansvarlig: Heidi Adolfsen

Vedlegg

- 1 Innspill fra UiT Norges arktiske universitet til «Utredning av en mer samlet organisering av forsknings- og kompetansesentrene utenfor spesialisthelsetjenesten»
- 2 Utredning av en mer samlet organisering av forsknings- og kompetansesentrene utenfor spesialisthelsetjenesten (2413753)
- 3 Mandat-delprosjekt Utredning av en samlet organisering av forsknings- og kompetansesentrene (2413601)

Helse- og omsorgsdepartementet

Innspill fra UiT Norges arktiske universitet til «Utredning av en mer samlet organisering av forsknings- og kompetansesentrene utenfor spesialisthelsetjenesten»

UiT Norges arktiske universitet (UiT) og Det helsevitenskapelige fakultet (Helsefak) takker for anledningen til å komme med innspill. Vi er vertsinstitusjon for følgende sentre omfattet av utredningen:

1. Regionalt kunnskapssenter for barn og unge Nord - psykisk helse og barnevern (RKBU Nord)
2. Senter for omsorgsforskning Nord (SOF Nord)
3. Allmennmedisinsk forskningsenhet Tromsø (AFE)
4. Senter for samisk helseforskning (SSHF)
5. Nasjonalt senter for distriktsmedisin (NSDM)
6. Nasjonalt forskningssenter innen komplementær og alternativ medisin (NAFKAM)

RKBU er et eget institutt ved Helsefak, mens SOF Nord er et senter ved Institutt for helse- og omsorgsfag (IHO), og de øvrige sentrene ved Institutt for samfunnsmedisin (ISM). I tillegg er Praksisnett Nord, infrastruktur for kliniske studier i allmennpraksis, forankret ved AFE ved ISM.

Proessen rundt utredningen

UiT ser med bekymring på at prosessen så langt i liten grad har lagt til rette for involvering av vertsinstitusjonene. Det burde legges opp til en mye mer direkte deltakelse fra dagens vertsinstitusjoner inn i arbeidet, spesielt fra institusjoner som har flere sentre, eller hvor senterets oppdrag er kombinert med flere typer oppgaver (eks forskning og undervisning). Vi ber derfor om at tidslinjen for arbeidet utvides og tilpasses slik at dette blir mulig.

Mange av de ansatte på sentrene våre har også uttrykt bekymring for at tidsplanen som er skissert er stram. Skulle utredningen ende med virksomhetsoverdragelser vil dette være krevende prosesser for de ansatte, og det vil være stort behov for involvering og medvirkning som vil kreve tid.

Kommentarer til forslagene

UiT anser ikke målet om en full samling av alle sentrene innen samme organisasjon er hensiktsmessig fordi sentrene er svært ulike. Spesielt vil vi trekke frem at de sentrene som har en forskningskomponent bør være tilknyttet og tett integrert med UH-institusjoner for å kunne utnytte synergier knyttet til samarbeid med universitetenes forskningsmiljøer innen tilgrensende tematikker, deltakelse i

forskernettverk, infrastruktur og støttefunksjoner for forskning, forskerutdanning og formidling, studiepoenggivende utdanninger der det er relevant og innen ordinær drift. Overordnet er vår holdning at sentrene som i dag er plassert ved UiT gir synergier som både kommer sentrene og universitet til gode. Vi opplever heller ikke at dagens organisatoriske plassering hindrer sentrenes muligheter eller evne til å levere til sine respektive mottakere som f.eks. kommunal sektor. Vi anser det derfor som viktig at dagens organisering ikke endres, og vi støtter derfor modell 1 med fortsatt tilskuddsfinansiering.

Mandatene til flere av våre senter er å bidra til kompetanseheving i de kommunale helse-, omsorgs- og velferdstjenestene, og spiller en viktig rolle i kunnskapsløftet for kommunene. Med stadig økende pådriverrolle og medvirkning i lokalt forankret forsknings- og innovasjonsarbeid skapes det tette bånd mellom universitetet og det lokale- og regionale praksisfeltet. I tillegg er plassering av kunnskaps og kompetansesentre i nord viktig for å spre spisskompetanse i hele landet og bidra til likeverdige tjenester uavhengig av bosted. UiT mener også at det er gunstig for den akademiske friheten og uavhengighet at de nasjonale kompetansesentrene har en tilknytning ved flere universiteter i Norge.

Synergier i forskningsprosjekter

De sentrene som i dag er organisert ved UiT har alle en forskningskomponent og de er tematisk tett knyttet til relaterte forskningsmiljøer ved UiT. Dette er en stor fordel rent faglig, men også ved søknader om ekstern finansiering der man står sterkere i konkurransen når miljøene er større og sterkere. Her vil vi trekke frem RKBU som er det største av våre sentre og som samarbeider med andre institutter ved UiT i tillegg til andre kompetansesentre både regionalt og nasjonalt. Universitetstilknytningen gjør også sentrene mer attraktive som partnere i samarbeid med andre forskningsmiljøer internasjonalt og knyttet til søknader om forskningsmidler. Videre bidrar sentre som bl.a. SOF Nord, som er en integrert del av helsefagutdanningene, forskningsmiljøet og infrastrukturen ved UiT, til økt rekruttering av studenter på alle nivåer inn i fagutvikling og forskning på kommunale helse- og omsorgstjenester. Videre vil vi trekke frem det svært tette faglige samarbeidet mellom AFE, NSDM og den allmennmedisinske forskningsgruppen ved ISM. Alle tre har fokus på allmennmedisin, og til sammen utgjør de et fagmiljø som er stort og attraktivt og som samlet sett styrker rekruttering av fagpersoner til miljøet sett under ett. Det er også en betydelig styrke i faglig fellesskap rundt forskningsmetoder og infrastruktur. Her kan vi spesielt trekke frem synergien mellom SSHF, de andre befolkningsundersøkelsene og kjernefasilitetene ved ISM som samler betydelig kompetanse, kapasitet, erfaring og kunnskap om både gjennomføring av innsamlinger, oppbevaring av sensitive data og biologiske prøver, sikker datalagring og epidemiologiske analyser.

Forskerutdanning

En stor del av forskningsaktiviteten i alle sentrene ved Helsefak er knyttet til ph.d.-prosjekter. Selv om ph.d.-prosjekter kan gjøres utenfor gradsgivende institusjoner, så mener vi at det er en stor fordel for studentene at man er innenfor samme institusjon som har ansvaret for programmet slik at man har tilgang på veiledningsressurser og at stipendiatene inngår i et aktivt forskningsmiljø med flere andre stipendiater.

Studiepoenggivende utdanninger og EVU

RKBU Nord tilbyr flere studiepoenggivende etter- og videreutdanninger for både ansatte i kommunale tjenester så vel som spesialisthelsetjenesten. For både tjenestene selv og den enkelte fagperson er det viktig med utdanninger som gir studiepoeng. Her kan nevnes den svært viktige kompetansesatsingen innen barnevern, hvor behovet for formalisert utdanning blir understreket. Videreutdanning med studiepoeng vil i praksis forsvinne dersom sentrene som ligger til et universitet tas ut derfra. Videre bidrar nærhet til relaterte grunnutdanninger en rask kunnskapsoverføring mellom sentrenes kunnskap og forskningsresultater til utdanningen av helsepersonell. I tillegg bidrar sentrene til at kunnskapsbaserte metoder implementeres i tjenestene.

Infrastruktur for drift av sentrene

UiT og øvrige UH-institusjoner har all infrastruktur for drift av sentre som driver forskning og formidling. Dette er infrastruktur som er omfattende og av høy kvalitet, og som er tilgjengelig for våre sentre på lik linje med øvrige fagmiljøer. En endring av organisering som medfører oppbygging av parallell infrastruktur i annen organisasjon anses som uheldig og unødvendig.

Vennlig hilsen

Dag Rune Olsen
rektor

Jørgen Fosslund
administrasjonsdirektør

Dokumentet er elektronisk godkjent og krever ikke signatur

Ifølge liste

Deres ref

Vår ref
23/2524-

Dato
14. juli 2023

Utredning av en mer samlet organisering av forsknings- og kompetansesentrene utenfor spesialisthelsetjenesten

Vi viser til Prop. 118 S (2022-2023) *Tilleggsbevilgninger og omprioriteringer i statsbudsjettet 2023*, der det varsles at Helse- og omsorgsdepartementet, i samråd med berørte departementer, skal utrede en mer samlet organisering av kompetansesentrene utenfor spesialisthelsetjenesten med mål om å etablere et mer helhetlig system for bedre og mer koordinert støtte til kommunesektoren. Utredningen skal legge til grunn en desentralisert struktur med kompetansemiljø nær tjenestene.

Utredningen har startet opp i departementet og vedlagt er mandat for delprosjektet samt liste over kompetansesentrene som er en del av utredningen.

Det tas sikte på å avholde et informasjons- og innspillsmøte med de berørte sentrene tidlig høst 2023. Nærmere informasjon om dette kommer over sommeren.

Ved spørsmål kan dere kontakte: monica-skjold.johansen@hod.dep.no

Med hilsen

Jan Fredrik Andresen (e.f.)
prosjektleder

Monica Skjold Johansen
fagdirektør

Dokumentet er elektronisk signert og har derfor ikke håndskrevne signaturer

Postadresse
Postboks 8011 Dep
0030 Oslo
postmottak@hod.dep.no

Kontoradresse
Teatergt. 9
www.hod.dep.no

Telefon*
22 24 90 90
Org.nr.
983 887 406

Avdeling
Kommunetjenesteavdelingen

Saksbehandler
Monica Skjold
Johansen
22 24 85 69

Mandat – delprosjekt

Utredning av en samlet organisering av forsknings- og kompetansesentrene utenfor spesialisthelsetjenesten

Fastsatt av departementsråden 10.07.2023

1. Delprosjekt for utredning av en mer samlet organisering av forsknings- og kompetansesentrene utenfor spesialisthelsetjenesten etableres med virkning fra 15.5.2023. Prosjektet er et delprosjekt under *Gjennomføringsprosjektet for endringer i organisering, roller og ansvar i den sentrale helseforvaltningen*.
2. Målet med delprosjektet er en mer helhetlig tilnærming og koordinert støtte til kommunesektoren.
3. Arbeidet er forankret i oppfølging av vedtak i regjering og Helse- og omsorgsdepartementet knyttet til forslag om samling av kompetansesentrene utenfor spesialisthelsetjenesten, som del av endringer i organisering, roller og ansvar for departementets underliggende etater og virksomheter. Det vises til omtalen i Revidert nasjonalbudsjett for 2023 (Prop. 118 S (2022 –2023)) og til sluttrapport fra prosjektet som omhandlet gjennomgang av organisering, roller og ansvar i den sentrale helseforvaltningen (*Gjennomgang av organisering, roller og ansvar i sentral helseforvaltning. Rapport 11. mars 2023*).
4. Delprosjektets formål, oppgaver og avgrensning:
 - Delprosjektet skal foreslå en modell for en mer samlet organisering av forsknings- og kompetansesentrene, som bidrar til å sette disse i bedre i stand til å gi en mer samlet, helhetlig og koordinert;
 - a. støtte til det strategiske og systematiske arbeidet med kvalitetsforbedring og tjenesteutvikling i kommunal sektor.
 - b. formidling, rådgivning og veiledning til kommunene om kunnskapsbasert praksis, herunder kunnskapsoppsummeringer, metodevurderinger og støtte ved implementering av kunnskapsbaserte tiltak.
 - c. ivaretagelse og videreføring av arbeidet og oppgavene rettet mot spesialisthelsetjenesten og andre sektorer.

Ny modell skal bidra til bedre utnyttelse av ressursene og tilpasset behovene i kommunal sektor.

 - Arbeidet skal ses i sammenheng med andre kunnskapsmiljøer i forvaltningen, de regionale forskningsfondene (RFF) og UH-sektoren.
 - Arbeidet er avgrenset til forsknings- og kompetansesentrene utenfor spesialisthelsetjenesten. Dette inkluderer alle forsknings- og kompetansesentre som er

rettet mot kommunale helse- og omsorgstjenester, inkludert den fylkeskommunale tannhelsetjenesten (se vedlegg).

- Delprosjektet skal foreslå en tidslinje for iverksetting av en mer samlet organisering av sentrene.
 - Delprosjektet skal utrede og beskrive administrative og økonomiske konsekvenser av foreslått modell.
 - Det tas sikte på beslutning om etablering av ny modell innen 1. januar 2024.
 - Det legges til grunn en fortsatt desentralisert struktur med kompetansemiljø nær tjenestene, jf. omtalen i Revidert nasjonalbudsjett for 2023 (Prop. 118 S (2022 – 2023)).
5. Delprosjektleder har ansvar for dialog med berørte departementer. Videre har delprosjektleder ansvar for dialog med og involvering av andre sentrale aktører som KS, kommunesektoren, Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet, samt de berørte sentrene.

Organisering av delprosjektet

6. Delprosjektet er organisert under og rapporterer til *Gjennomføringsprosjektet for endringer i organisering, roller og ansvar i den sentrale helseforvaltningen*.
7. Prosjektet organiseres med en delprosjektleder og en prosjektgruppe som bemannes med interne ressurser fra Helse- og omsorgsdepartementet. Det avholdes jevnlig møter i delprosjektgruppen som består av representanter fra Kommunitjenesteavdelingen, Spesialisthelsetjenesteavdelingen, Helserettsavdelingen og Folkehelseavdelingen. Delprosjektmedlemmer fristilles fra egne avdelinger/enheter i nødvendig utstrekning. Avdelingene i departementet understøtter for øvrig prosjektet ved behov.
8. Delprosjektleder rapporterer til prosjektleder for *Gjennomføringsprosjektet*. Prosjektleder rapporterer til styringsgruppen for Gjennomføringsprosjektet som består av ekspedisjonssjefene i departementet og ledes av departementsråden. Styringsgruppen møtes minst én gang hver 14. dag. Alle prosjektleveranser skal behandles og forankres i styringsgruppen og avleveres til departementsråd (prosjekteier).
9. Det skal rapporteres jevnlig fra arbeidet til styringsgruppen.

Frister og leveranser

10. Delprosjektet skal innen medio juli utarbeide en milepælsplan inkludert oversikt over nødvendige delleveranser, kartlegge utredningsbehov og kartlegge grenseflater til andre sentrale prosesser i Helse- og omsorgsdepartementet og underliggende etater. Det samme gjelder eventuelle relevante prosesser i andre departementer.

11. Delprosjektets virketidspunkt er foreløpig fram til 01.01.24. Ved prosjektslutt leverer delprosjektet en sluttrapport og ansvar for videre oppfølging overføres til linjen i departementet.

Vedlegg – oversikt over sentrene som er inkludert i utredningen

- Sentrene for omsorgsforskning
- Nasjonalt kompetansesenter for kultur, helse og omsorg
- Utviklingssentrene for sykehjem og hjemmesykepleie (USHT)
- Nasjonalt kompetansemiljø på området psykisk utviklingshemming (NAKU)
- Allmennmedisinske forskningsenheter (AFE) (Bergen, Oslo, Tromsø, Trondheim)
- PraksisNett
- Nasjonalt kompetansesenter for legevaksmedisin (NKLMN)
- Senter for samisk helseforskning
- Nasjonalt senter for distriktsmedisin (NSDM)
- Nasjonalt forskningssenter innen komplementær og alternativ medisin (NAFKAM)
- Antibiotikasenteret for primærmedisin (ASP)
- Nasjonalt kunnskapssenter om vold og traumatisk stress (NKVTS)
- Regionale kunnskapssentre for barn og unge – psykisk helse og barnevern (RKBU)
- Regionsenteret for barn og unges psykiske helse (RBUP)
- Regionale kompetansesentre på rusfeltet (KORUS)
- Regionale ressursentre om vold, traumatisk stress og selvmordsforebygging (RVTS)
- Nasjonalt senter for selvmordsforskning og -forebygging (NSSF)
- Nasjonalt kompetansesenter for psykisk helsearbeid for voksne i kommunene (NAPHA)
- Nasjonalt senter for erfaringskompetanse innen psykisk helse
- Pro-senteret
- Tannhelsetjenestens kompetansesentre
- Nordisk institutt for odontologiske materialer (NIOM)
- Bivirkningsgruppen for odontologiske materialer (BVG)
- Enhet for migrasjonshelse
- Kompetansemiljø for helsestasjons- og skolehelsetjenesten
- Enhet for amming

SAKSFRAMLEGG

Til:	Møtedato:	Sak:
Fakultetsstyret for Det helsevitenskapelige fakultet	30.10.2023	23/23

Møteplan for 2024 for fakultetsstyret ved Helsefak

Innstilling til vedtak:

Onsdag 6. Mars 2024, kl. 09.00-13.00. Fysisk møte.

Mandag 13. mai 2024, kl. 08.30-11.30. Digitalt møte.

Onsdag 19. Juni 2024, kl. 10.30-14.30. Fysisk møte.

Torsdag 19. September 2024, kl. 09.00-13.00. Digitalt møte.

Torsdag 28. November 2024, kl. 10.30-14.30. Fysisk møte.

Dato for felles styreseminar med styret for Universitetssykehuset I Nord-Norge avtales våren 2024.

Bakgrunn:

Møteplanen er utarbeidet basert på kjente frister ved UiT Norges arktiske universitet og på årshjulet til fakultetet. Fakultetsstyret får tilsendt møteinnkallingene i outlook og sakspapirene legges ut på fakultetsstyret sitt teamsområde.

Det gis en presentasjon av et aktuelt tema eller fra en av fakultetets forskningsgrupper i forkant av fakultetsstyremøtet.

Årsaken til at fakultetsledelsen må komme tilbake til dato for et felles styreseminar med UNN-styret er at UNN-styret får oppnevnt ny styreleder og muligens en del nye styremedlemmer fra Helse Nord våren 2024. Dato for felles styreseminar vil derfor bli lagt frem for begge styrene, så snart oppnevningen er gjort.

Gunbjørg Svineng
dekan

—

Dokumentet er elektronisk godkjent og krever ikke signatur

Saksansvarlig: Heidi Adolfsen
Saksbehandler: Ashild Strømmesen

Helsefaks årshjul for 2024

Møtetid og sted	Orienteringssaker	Vedtakssaker
Onsdag 6. Mars 2024	Referat, orienteringssaker og fullmakt saker. Orientering om oppfølging og status på saker behandlet av FS Generell informasjon om virksomheten	Årsregnskap 2023
Mandag 13. Mai 2024	Referat, orienteringssaker og fullmakt saker. Generell informasjon om virksomheten	Helsefaks priser 2024 Tiltaksplan personvern og datasikkerhet ved Helsefak
Onsdag 19. Juni 2024	Referat, orienteringssaker og fullmakt saker. Økonomirapport 1. Tertial Generell informasjon om virksomheten	Kvalitetsmeldingen HMS-rapporten
Torsdag 19. september 2024	Referat, orienteringssaker og fullmakt saker. Endringer i emneporteføljen Generell informasjon om virksomheten Økonomirapport 2. Tertial Studentombudets årsrapport Læringsmiljøutvalgets årsrapport	Endringer i studieprogramporteføljen (revisjon og nye) Årsrapport for informasjonssikkerhet og personvern Rapport forskning Møteplan 2025
Torsdag 28. november 2024	Referat, orienteringssaker og fullmakt saker. Generell informasjon om virksomheten Prognose på årsresultat/Økonomirapport pr. siste avregnende regnskapsperiode.	Budsjettfordeling for kommende år og planleggingsrammer